

dwars

STUDENTENBLAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

**THALIA KRUGER
OVER DE STUDENTEN
IN GAZA**

**GROENENBORGER
EN MIDDELHEIM
VERDWIJNEN?!**

**DE PENDELSTUDENT
GETUIGT**

hoofredacteur	Lina Goethals
adjunct- hoofredacteur	Bjorn De Busschere
redactiesecretaris	Liesbeth Brusselmans
redactie	Bjorn De Busschere Dolores Van Herck Glodi Makolo Jana Geets Karolina Skarzyńska Katoo Knecht Laura Aerts Laurens Verhaegen Laurien Duvivier Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Louanne Vanobbergen Loick Van Cutsem Léah De Roy Renzo Moons Stien Loos Willem Cretskens
poëzie	Dolores Van Herck
eindredactie	Lotte Mertens (verantwoordelijke) Ainize Casal Demaeght Dolores Van Herck Fien Verberckmoes Glodi Makolo Henrik Van Overvelt Jana Geets Laurens Verhaegen Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Louanne Vanobbergen Loick Van Cutsem Léah De Roy Rabiatou Jalloh Renzo Moons Viktor Van Kerckhoven Willem Cretskens
beeld	Rabiatou Jalloh (verantwoordelijke) Dolores Van Herck Laurens Verhaegen Mila de Jager Stien Loos Zelia Misiewicz
cover & back	Bjorn De Busschere
lay-out	Lena Vercammen (verantwoordelijke) Bjorn De Busschere Karolina Skarzyńska Katoo Knecht Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Loick Van Cutsem Nèle Braeckmans Thijs van Dam Viktor Van Kerckhoven
PR	Laurens Verhaegen (verantwoordelijke)
sociale media	Anne-Marie Dimitrov (verantwoordelijke) Laurens Verhaegen
boekhouding	Bjorn De Busschere
IT	Fien Verberckmoes (verantwoordelijke) Froomle (extern)
drukkerij	Gazelle
met dank aan	Stijn Crick

dwars is het redactioneel onafhankelijk studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt minstens drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op de campussen van UAntwerpen. Op www.dwars.be vind je met stevige regelmaat nieuwe content. Dit nummer werd afgesloten op 25/10/2026.

Vragen, opmerkingen en suggesties alsook lezersbrieven zijn van harte welkom. Anonieme brieven komen niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen. Gelieve niet te slukstorten.

Oplage: 1.500 exemplaren. V.U. Lina Goethals, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

advertieren@dwars.be contact@dwars.be werving@dwars.be

ZORGeloos

Kan je je de laatste keer nog herinneren dat het volledig rustig was in je hoofd en je je geen zorgen maakte? De laatste keer dat je opstond met een lege agenda, zonder dreigende deadlines of opstapelende taken? Onlangs lag ik 's ochtends in bed – nog te moe om op te staan, maar net wakker genoeg om reeds mijn taken van de dag uit te spitten: Bekijk dit, bekijk dat, breng die persoon op de hoogte van zus en zo. Als een ketel die op het punt staat om uit te slaan, borrelden de gedachten over. Om de stoom af te blazen, pakte ik mijn gsm om een to-dolijstje te maken. Gedachten misschieten weer op orde, maar doordat mijn lichaam het verschil niet kent tussen een smartphonescherf en de ochtendzon, zat ik daarna rechtop in bed. Misschien is zo'n blauwlichtfilter toch nog niet zo'n slecht idee.

Ik ben altijd iemand geweest die zich over alles zorgen maakt, iemand die elke dag nuttig moet besteden uit angst om achter te lopen. Maar wie loop ik achterna? Een zogenaamde verloren dag is nog steeds een dag geleefd, toch? Maak dat mijn centrale zenuwstelsel wijs.

Soms mag je niet vergeten stil te staan om alles in perspectief te zetten. Want terwijl ik me zorgen maak over mijn eerstvolgende verslag voor mijn promotor, worden kinderen in België vermoord door hun eigen ouders, zitten dertien studenten met een geldig visum om hier te studeren vast in een zogezegd inactief oorlogsgebied waar dagelijks nog mensen omkomen, en lijkt onze toekomst steeds meer iets waarop ook bezuinigd kan worden door onze regering.

In een wereld die door onze beeldbuis steeds meer onzeker wordt, zijn er toch nog een paar zekerheden in het leven. Zo staat de Antwerpse Ring elke ochtend muurvast en kan je elke maand een nieuwe *dwars* op jouw campus vinden. Ook in deze editie bezorgen we je weer een flinke portie studentikoze interessantheiden. Lees op pagina 10 de open brief van prof. dr.

Thalia Kruger over de situatie met de Palestijnse studenten. Op pagina 18 lees je de ervaring van Hend Salameh, een vrouw met een ijzersterk karakter die de situatie in Gaza wel heeft kunnen ontvluchten om hier te studeren. Verder lees je meer over de campus van morgen (p. 14), de Antwerpse heksen van vroeger (p.26) en de nieuwe kattensoorten van vandaag (p.22).

Veel leesplezier

Bjorn De Busschere, **adjunct-hoofredacteur**

4	de realiteit van een pendelaar
6	van prof naar bestsellerauteur
8	studeren na het BSO
13	stoelendans
14	de campus van morgen
16	goede voornemens en andere illusies
17	(l)in(t)gewijd
22	de kat die 1,4 miljoen jaar onopgemerkt bleef
24	YUNO: dé app voor Erasmusstudenten
26	van brandstapel tot <i>wichtok</i>
27	boekrecensie
28	cultuurkalender
30	puzzels en memes
34	het laatste woord
35	poëzie

INHOUD

10 dertien studenten in Gaza

Dertien studenten in Gaza kregen een studiebeurs en een visum om in België te studeren, maar minister Van Bossuyt verwelkomt deze studenten liever niet om een zogenaamd 'domino-effect' te vermijden. Prof. Kruger, gespecialiseerd in internationaal privaatrecht en mensenrechten, deelt haar visie in een open brief.

18 *all of ourselves are here*

Wat als je er toch wel in slaagt Gaza te verlaten en hier te komen studeren? In een open brief deelt Hend Salameh haar ervaringen.

GESTRAND EN GEFRUSTREERD: DE REALITEIT VAN DE PENDELAAR

✎ Katoo Knecht ✎ Mila de Jager ✎ Lina Goethals

Om 8u30 les, de trein halen om 7u26, ten laatste thuis vertrekken om 7u10, dus de wekker gaat om 6u ... en dan maar hopen dat je trein op tijd rijdt. Het is de realiteit van vele pendelstudenten. Hoewel pendelen zeker zijn voordelen heeft, lijkt het openbaar vervoer soms vooral ontworpen om je geduld op de proef te stellen. **dwaars** vroeg medestudenten naar hun grootste pendelfrustraties. Instappen op eigen risico! Volgende halte: ergernis.

"Ik kreeg vorige week een halfuur voor mijn les een mailtje met de boodschap dat de professor ziek was en de les niet doorging. Een kotstudent zou een gat in de lucht zijn gesprongen. Die draait zich gewoon rustig weer om in zijn bed. Ik als pendelstudent daarentegen? Ik was al meer dan anderhalf uur wakker, had een kwartier door de regen gefietst en zat al twintig minuten op de trein richting Antwerpen-Centraal. Daar zit je dan. Denkend aan dat warme, zachte bedje dat je verliet voor niets." – Katoo Knecht, masterstudent Strategische Communicatie

Nisrine haar grootste frustraties bij het pendelen spelen zich vooral op de trein en het station af. "Bijvoorbeeld wanneer je in de ochtend de trein opstapt en er dan achter komt dat je je oortjes bent vergeten en dus naar de gesprekken van lagereschoolkinderen moet luisteren, of naar volwassenen die TikTok-filmpjes op maximaal volume afspelen. Eens je in het station bent, werken ofwel de roltrappen niet, ofwel staan mensen stil op de linkerkant van de roltrap. Hallo, is het jullie eerste dag op

aarde misschien?! Of mensen die op het station vlak voor je blijven stilstaan om foto's te nemen van het stationsgebouw. Ik snap het, we hebben een mooi station, maar die foto ziet er even goed, zo niet mooier, uit wanneer je een stap opzij zet. Eigenlijk maak je elke dag wel iets anders mee als pendelstudent." – Nisrine, student Communicatiewetenschappen

Nisrine is niet de enige pendelaar die zich ergert. "Van nature ben ik een dolblij optimist die altijd het beste in de mens ziet. Zo, nu dat duidelijk is, vertel ik je graag meer over het tergende rotavontuur dat mij elke ochtend te wachten staat. Rond 6u55 begint mijn fietstocht naar het station – ik neem me altijd voor om rustig te fietsen. Zwetend als een bejaarde triatleet kom ik aan in het station. Ik wurm me een weg op een perron vol rubenseske lichamen met picasso'ske gezichten. De trein zit vol met snotterende, draakachtige welpen die met z'n vijven concurreren voor aandacht bij hun op TikTok scrollende moeder. Ik wil daarom graag pleiten voor treinen met schietstoelen die geactiveerd worden op basis van volume (80 decibel, bijvoorbeeld). Word je ter hoogte van de Noorderkempen in een weide vol koeien gekatapulteerd? Eigen schuld ..." – Anonieme pendelaar

Dat de NMBS haar reizigers geregeld op een extra portie geduld trakteert, kan ook

TUT TUU

de volgende pendelaar beamen. “Elk jaar wordt de NMBS-service slechter dan het jaar ervoor, maar de prijzen blijven wel stijgen. Je wil niet weten hoe vaak mijn laatste trein last minute geschrapt is, waardoor ik iemand moest bellen om opgehaald te worden. Het grootste probleem blijft wel dat de trein nooit op tijd aankomt in Antwerpen-Centraal. Zelfs al is de trein perfect op schema en gebeurt er niets onderweg, toch komt hij later aan. Daarnaast is die laatste tunnel tussen Berchem en Centraal ook wel vervloekt. Soms kan de trein op miraculeuze wijze op tijd zijn en vervolgens toch gewoon, *for the love of the game*, in die tunnel blijven stilstaan tot hij uiteindelijk toch te laat in Antwerpen-Centraal aankomt.” – Anonieme pendelaar

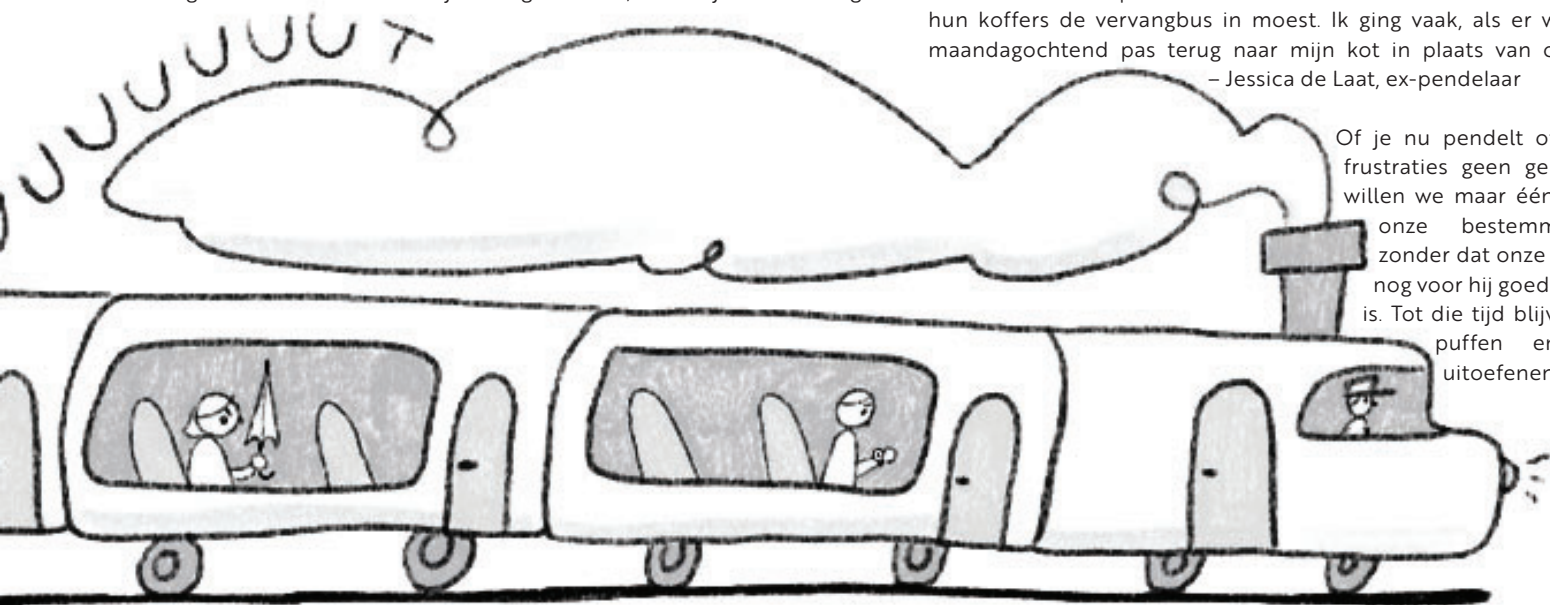
Ook bij Willem gooit de NMBS soms roet in het eten. “Er was een nationale stakingsdag van de NMBS en ik had op voorhand gekeken welke trein ik zou kunnen nemen. Dat zou die om 8u zijn – een half uur vroeger dan de trein die ik normaal neem. Die nacht droomde ik dat ik niet op tijd in mijn verplichte les ging zijn door het missen van mijn trein. Sterker nog, ik zou er zelfs niet geraken. Dus toen ik ’s ochtends om 7u wakker werd, dacht ik toch even de NMBS-app te checken. Wat bleek? Mijn trein om 8u was afgeschaft. Ik ben dus als de vliegende wervelwind uit mijn bed geschoten, heb mijn kleren aange-

trokken, mijn computer in mijn tas gestoken en ik ben met spoed met de auto naar het station gebracht. Er zaten welgeteld 26 minuten tussen mijn ontwaken en de trein die ik nam. Gelukkig kunnen mijn dromen dus blijkbaar de toekomst voorspellen.” – Willem Cretskens, masterstudent Rechten

Marlies maakt duidelijk dat het probleem verder gaat dan enkel stiptheid van de treinen. “Ik vond pendelen vooral in het eerste jaar moeilijk. Ik begon aan de opleiding en kende nog niemand, dus ik wilde nieuwe mensen leren kennen en het studentenleven ontdekken. Mijn laatste trein naar huis was echter om 20u30, terwijl het studentenleven dan vaak nog maar net begint. De lessen in het eerste jaar beginnen vaak ook vroeg en eindigen soms laat, waardoor ik sommige dagen weg was van 6u30 tot 21u. Ook tijdens springuren dwaalde ik soms uren rond, omdat ik niet snel even naar huis of kot kon gaan, zoals vrienden die op kot zaten dat wel konden.” – Marlies Staelens, masterstudent Sociologie

Jessica herinnert ons eraan dat op kot gaan niet alle problemen oplost. “Ik had ook frustraties als kotstudent. De frustratie lag dan vooral bij de werken aan het spoor in het weekend. Zeker wanneer iedereen dan met hun koffers de vervangbus in moest. Ik ging vaak, als er werken waren, op maandagochtend pas terug naar mijn kot in plaats van op zondagavond.” – Jessica de Laat, ex-pendelaar

Of je nu pendelt of op kot zit, aan frustraties geen gebrek. Uiteindelijk willen we maar één ding: op tijd op onze bestemming aankomen zonder dat onze dag al om zeep is nog voor hij goed en wel begonnen is. Tot die tijd blijven we pendelen, puffen en veel geduld uitoefenen. ▣

HOE STUDENTEN HUN PROFFEN NAAR DE BESTSELLERLIJST STUDEREN

✦ Laurens Verhaegen

✦ Rabiathou Jalloh

✦ Karolina Skarzynska

Je kent het wel: je zit in je eerste les van een vak en de prof overloopt het lesmateriaal. Nietsvermoedend zoek je het boek op, en je bent stomverbaasd wanneer je de achternaam van je hoogsteigen prof op de cover ziet staan. Hij heeft je, zonder daar notie van te geven, zijn eigen boek proberen verkopen. Het voelt illegaal, maar is het dat? Hiervoor ging dwars te rade bij het Departement Onderwijs van onze universiteit.

Het zit je misschien dwars als docenten een door hen geschreven (hand)boek als verplicht lesmateriaal aanduiden. Wat kan je eraan doen? Je prof bepaalt uiteindelijk of je een boek moet aankopen of niet, ook wanneer hij of zij er zelf de auteur van is. Het neigt wat naar winstbejag, zelfs als de docent veel tijd en moeite in het boek heeft gestoken en het met de beste bedoelingen wil gebruiken voor de les.

Bovendien bestaat de kans dat het boek achteraf toch niet helemaal 'nodig' was om voor het vak te slagen, en wat doe je er dan mee? Verkoop je het door aan een andere student, wetende dat die het boek eigenlijk ook niet nodig heeft? Of organiseer je met je vrienden een rituele verbranding, zoals we bij dwars doen? (Mopje, dat doen we al jaren niet meer, n.v.d.r.)

Dat studenten verplicht worden om een boek te kopen van de docent zelf, is geen uitzondering op de regel. Dat zegt ook Luc Van de Poele, departementshoofd Onderwijs: "Concrete cijfers over hoe vaak het gebeurt hebben we niet, maar uitzonderlijk is het niet. Momenteel bestaan er namelijk geen richtlijnen voor proffen om te bepalen welk studiemateriaal zij verplicht mogen maken."

Proffen kunnen dus, als ze dat zouden willen, profiteren van een procentje op het lesmateriaal. Toch ziet Van de Poele er ook een positieve kant aan: "Het is ideaal als een docent kiest om cursusmateriaal te maken en het gratis beschikbaar te stellen op het Studentenportaal. Maar zelfs als ze dat niet doen, zijn er ook voordelen aan docenten die hun eigen handboek schrijven en verkopen. Je weet namelijk dat de docent een echte expert is in het veld." En de voordelen beperken zich niet tot de student: "Daarnaast is het ook voor het aanzien van de universiteit een voordeel dat professoren publiceren."

Voor de universiteit is een verplicht zelfgeschreven boek niet per se uit den boze: "Voor ons is dat niet inherent problematisch. Uiteraard moet de kost van het lesmateriaal proportioneel zijn aan de relevantie voor het vak. Als een boek verplicht is, mag je als student dan ook verwachten dat het veel verband houdt met de lesinhoud en dat het voldoende relevant is." Toch stelt dwaars zich vragen bij de sommen geld die docenten hiermee in het laatje brengen. Een boek van 25 euro verkopen aan een aula van vijfhonderd studenten? Voor dat geld wil dwaars ook wel eens een handboek schrijven.

Toegegeven, 25 euro valt best mee, want de prijzen lopen soms hoger op. Wat dacht je van 75 of 100 euro? Op de vraag of een plafondprijs voor zulke boeken niet goed zou zijn om studenten te beschermen, is het antwoord negatief: "Richtlijnen lijken ons nuttiger. Een boek dat lang meegaat, mag misschien ook meer kosten. Vergelijk het met een atlas in het secundair, die gaat ook zes jaar mee." Helaas kom je niet toe met één handboek aan het begin van je studententijd. De rij bij Universitas is dan ook elk semester weer even lang.

Wel een pak positiever: de universiteit peilt elke drie jaar in haar programma-evaluatie naar de kosten die boven op het inschrijvingsgeld komen. Op de stelling "De kosten van de opleiding buiten het inschrijvingsgeld zijn

aanvaardbaar" antwoordt slechts 13% dat ze het oneens zijn. 87% van alle bachelor-, master-, manama- en schakelstudenten vindt de bijkomende kosten dus wel aanvaardbaar, en dat cijfer is ook al enkele jaren stabiel. Of de aangekochte boeken effectief nodig waren om de vakinhoud te begrijpen (of om te slagen), is dan nog de vraag.

Het lijkt nu misschien alsof je niets kan doen aan proffen die hun boek aan je willen verkopen. Maar aan het einde van een semester neemt de universiteit verplichte vakevaluaties af bij studenten. "Het is dan aan studenten om aan te geven of een boek wel of niet relevant was voor het vak. Daarnaast zijn er ook studentenvertegenwoordigers die klaarstaan om dit aan te kaarten in onderwijscmissies", zegt Van de Poele.

Versta me niet verkeerd, ik gun mijn prof uiteraard een goed verkoopcijfer, al stel ik me de vraag of er dan echt geen enkel ander boek beter geschikt was als leesmateriaal. Maar ik lees het boek met plezier ... diagonaal.

WAT VIND JIJ VAN PROFFEN DIE HUN EIGEN BOEK VERPLICHT VERBINDEN AAN HUN VAK?

WAT NA HET BSO?

✦ Karolina Skarzynska ✦ Mila de Jager en Rabiathou Jalloh ✦ Karolina Skarzynska

Wat zou je doen als je in het middelbaar bij je rapport te horen kreeg dat je plots naar het BSO moet overstappen? We horen het al jaren, maar het is een trend die niet lijkt te sterven. Veel ouders en leerlingen luisteren dan. Vaak is er ook geen andere optie, want blijven zitten is natuurlijk voor niemand fijn. Maar welk effect heeft dit op hun toekomst? dwaars vraagt het aan leerlingen uit het zesde middelbaar en aan universiteitsstudenten die zijn doorgestroomd uit een BSO-richting.

De redenen om naar het BSO te gaan, zijn voor iedereen anders. Wellicht ging het thuis even moeilijk of was de leerstof even veel, maar misschien kan de leerling zich herpakken met eventuele extra ondersteuning. Zulke dingen worden nochtans snel genegeerd. Vele van onze bevrageden vertellen dat ze geen motivatie meer hadden om te studeren en dat ze daarom kozen voor het BSO. Een groot aantal kreeg zelfs een ultimatum: "Je kan blijven zitten of naar het BSO gaan." Dat tweede lijkt dan de meest logische keuze omdat het merendeel van de leerlingen zo snel mogelijk van het middelbaar af wil. Zo zijn er leerlingen die afstuderen in een BSO-richting, maar die eigenlijk nog niet willen gaan werken.

hoe werkt het systeem na de hervormingen?

Als je verder wil studeren na het BSO, dan moet je eerst een connectiejaar doen. Dat is een zevende jaar met alle algemene vakken van het middelbaar. Denk maar aan een apart vak wiskunde, Engels of geschiedenis. Voormalige BSO-leerlingen moeten dit extra jaar volgen als ze verder willen studeren omdat ze na het BSO enkel een werkdiploma krijgen. Wie vanuit een BSO-richting doorstroomt naar het hoger onderwijs, start vaak met een achterstand.

wat vinden de studenten?

"Ik had beter mijn TSO-jaar opnieuw gedaan. Nu moet ik nog een extra zevende jaar doen omdat ik anders niet aan een bacheloropleiding kan starten", zegt Ayko. Hij startte in het BSO pas in het zesde middelbaar en is afgestudeerd in Onthaal, organisatie en sales. Op de vraag 'Wat vind je van het niveau waarop je les kreeg?' heeft hij wel wat te zeggen: "Het niveau is te laag. Het verschil met het TSO is veel te groot. Ik zat iedere les opnieuw met mijn vingers te draaien en heb nooit moeten studeren omdat het te makkelijk was. Daardoor ben ik het niet meer gewend om grote pakken te studeren, wat mij duur kan komen te staan in het hoger onderwijs."

Toch zijn de meningen hierover verdeeld. Het valt op dat leerlingen die later, vanaf het derde middelbaar instromen in het BSO, het niveau vaak veel te laag vinden. Leerlingen die vanaf het eerste middelbaar beginnen in het BSO ervaren het niveau vaker als goed of moeilijk.

Viktor zit in zijn zesde jaar in de richting Elektriciteit. In het eerste en tweede middelbaar had hij nog problemen met wiskunde en Nederlands, maar in de volgende jaren veranderde dat. "We zien al vanaf het derde middelbaar dezelfde leerstof. Vorige week hadden we een wiskundetoets waar we de oppervlaktes van cirkels, vierkanten en driehoeken moesten berekenen."

Hij wil volgend jaar een connectiejaar doen en vervolgens starten in het hoger onderwijs. Viktor heeft er vertrouwen in dat hij zijn droom om leerkracht te zijn kan waarmaken. Hij wil zijn leerlingen de ondersteuning geven die hij zelf niet altijd had. Viktor zou een van de eersten in zijn familie zijn die naar het hoger onderwijs gaat.

Net zoals Viktor wilde Emilie leerkracht worden. Zij volgt nu de bacheloropleiding Kleuteronderwijs. Emilie is naar het BSO gegaan omdat ze tijdens de coronapandemie niet genoeg ondersteuning kreeg. In onze bevraging zien we dat Emilie niet de enige is met dat probleem. Voor haar leek verder studeren een grote uitdaging, zeker omdat ook zij het niveau van het BSO simpelweg te laag vindt. "In het begin van mijn nieuwe opleiding voelde ik wel dat ik achterstond op mijn medestudenten." Toch verdween dit gevoel al snel na haar eerste jaar. "Ik ben heel gelukkig in mijn opleiding en ik ben er zeker van dat ik het juiste pad heb gekozen."

Siebe zit nu ook in het zesde middelbaar in de richting Sales en economie. Hij is even enthousiast om verder te studeren. Siebe zou het wel fijn vinden om een soort ijkingsstoets af te leggen voor hij is afgestudeerd. Hij denkt dat dit leerlingen misschien meer zou voorbereiden op wat ze kunnen verwachten in hun verdere studies.

BSO als erfenis

Bij een aantal van onze bevrageden lezen we ook dat er vanuit hun gezin verwacht wordt dat ze een BSO-richting gaan volgen. Het is wat de ouders, grootouders, broers en zussen gedaan hebben. Het is dan voor sommigen best moeilijk om uit dit verwachtingspatroon te stappen. Maar zitten die leerlingen dan wel in de juiste richting?

“In vergelijking met andere scholen in de buurt vond ik mijn school onder het niveau zitten.” Dit was het antwoord van Marie toen we haar vroegen wat ze van haar lessen vond. Zij volgt nu de bachelor Kleuteronderwijs. Kan dit een reden zijn waarom het stereotype van de ‘domme’ BSO’er blijft bestaan? Zijn die jongeren echt ‘dom’ of krijgen ze gewoonweg niet de middelen en de kennis over hoe onze maatschappij in elkaar zit? “Je moet ons niet allemaal over één kam scheren, we willen bijleren”, zegt Marie.

nog een laatste peptalk

Tot slot nog een laatste berichtje van Siebe, wiens woorden jou misschien een duwtje in de rug kunnen geven:

“Luister vooral naar jezelf en vraag je af wat je echt graag wil doen. Kom voor jezelf op. Als je echt ASO wil blijven doen, laat anderen je keuze dan niet beïnvloeden. En als je in het BSO zit moet je niet twijfelen of je later wel iets kan gaan doen wat je leuk vindt. Want je kan juist heel veel gaan doen als je verder gaat studeren. Het maakt niet uit als je eens een slecht punt hebt. Zolang je gemotiveerd bent en gaat voor wat je echt wil doen, komt dat allemaal goed!”

Om de identiteit van de bevrageden te beschermen, hebben we bewust gekozen om enkel de voornamen te gebruiken. □

DERTIEN STUDENTEN IN GAZA

✎ Thalia Kruger (extern) en Willem Cretskens ✎ Liesbeth Brusselmans

Bij *dwars* maken we maandelijks een magazine voor en door studenten dat geschreven wordt met een wereldse blik, die niet blind is voor zaken die fundamenteel onrechtvaardig aanvoelen. Met een kritische pen proberen we deze onderwerpen aan te snijden. In dit opiniestuk van professor Kruger liggen we dwars over een situatie die elke student aanbelangt: dertien studenten in Gaza kregen een studiebeurs om aan onze universiteiten te studeren. Minister Van Bossuyt verwelkomt deze studenten liever niet om een zogenaamd 'domino-effect' te vermijden, ook al hebben sommige studenten al een visum op zak en mogen ze wettelijk in ons land verblijven. Professor Kruger is gespecialiseerd in het internationaal privaatrecht. In haar onderzoek zoekt ze steeds de link op tussen het internationaal privaatrecht enerzijds en mensenrechten anderzijds.

Thalia Kruger

Le chapitre relatif à ces treize étudiants est donc clos à ce jour. Het hoofdstuk van de dertien studenten is op heden dus afgesloten. Dat zei minister van Buitenlandse Zaken Prévot op donderdag 15 oktober in de Kamer. Waar is het begonnen? In maart beslisten de universiteiten en beursinstellingen over de toekenning van beurzen. Een aantal beurzen gingen naar studenten in Gaza. Palestina geldt immers als prioritair land voor sommige beurzen. In juli contacteerde een van de beursstudenten in Gaza de Taskforce Palestina van onze universiteit. De groep beursstudenten (tien) en postdoc onderzoekers (drie) hebben elkaar gevonden. Ze schreven aan alle mogelijke instanties en kwamen uitgebreid in de Belgische en internationale pers.

wat is de politieke realiteit?

Wat gebeurt er als een student van buiten de EU in België wil komen studeren? Het is niet zo eenvoudig als het lijkt. In de meeste gevallen moet de student, na aanvaarding in een programma, een visum aanvragen. Hiervoor moet de student meer dan tienduizend euro op een geblokkeerde rekening storten en bewijs leveren van medische verzekering, van goede gezondheid, en aantonen dat hij een blanco strafblad heeft. De aanvraag moet de student indienen op de bevoegde Belgische ambassade (in de praktijk vaak bij visumcentra, private instanties gecontracteerd door de Belgische overheid). De Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel oordeelt over de visumaanvraag. Het fysieke visum kan de student ophalen bij de Belgische ambassade (of bij het visumcentrum). Eens het visum in het paspoort staat, mag de student naar België reizen.

waarom is het zo moeilijk, specifiek voor studenten in Gaza?

Het eerste struikelblok is de bevoegde Belgische ambassade. In Gaza is er geen Belgische vertegenwoordiging; de bevoegde ambassade is in Jeruzalem. Maar zoals bekend, kan niemand Gaza verlaten zonder de toestemming van Israël. Zomaar een bus naar Jeruzalem nemen (zoals een student in een ander land naar een ambassade zou kunnen reizen) is onmogelijk. Er zijn reeds vier rechterlijke uitspraken tegen minister van Asiel en Migratie Van Bossuyt om de visumaanvragen van de studenten op afstand mogelijk te maken. Er bestaat immers een onlinesysteem voor andere types van visumaanvragen, maar dit staat niet open voor studenten. Telkens een student gelijk krijgt van de rechter, kan enkel deze student de aanvraag online indienen.

Met uiteindelijk een visumbeslissing komt het volgende obstakel: het verlaten van Gaza. Concreet vergt dit een coördinatie tussen Israël, België en Jordanië. Een dergelijke coördinatie vraagt werk en tijd, maar is niet onmogelijk. Frankrijk, Nederland, Spanje, Polen en Italië slaagden erin om studenten uit Gaza te evacueren in september. In België botst dit echter op een gebrek aan politieke wil (dit zei rector Herwig Leirs ook op 1 september in *Terzake*). De vijf regeringspartijen zijn overeengekomen dat evacuatie enkel kunnen na een unaniem akkoord binnen de regering (dus N-VA, Vooruit, CD&V, Les Engagés en de MR).

Minister Prévot, die ondertussen ook dringende vragen kreeg van mensen waarvan gezinsleden met een positieve visumbeslissing in Gaza vastzitten, maakte een stappenplan over de dertien studenten en onderzoekers en over de gezinsherenigers. Dit plan legde hij op 11 september voor aan de 'Kern' (de premier en de vicepremiers - een van elke regeringspartij -, aangevuld met de bevoegde minister, in dit geval de minister van Asiel en Migratie).

De N-VA koppelde 'het dossier' echter aan het aanpakken van illegale migratie. Concreet wilde de N-VA een akkoord om mensen naar detentiecentra in derde landen te sturen (zogenaamde 'terugkeerhubs' in Rwanda en/of Oeganda), en om een zestigtal mensen naar Afghanistan terug te sturen. Minister Prévot weigerde aan deze 'chantage' toe te geven. Toen hij na vier weken eindelijk een compromis met de N-VA bereikte over de dertien beursstudenten en onderzoekers en over een taskforce terugkeer, vond de MR dat dit compromis onvoldoende garanties op terugkeer inhield. Voor hen mochten er pas mensen (al zijn het er maar dertien) binnenkomen als er een aantal vertrekken. Prévot herhaalde dat hij niet meegaat in chantage. ▶

wat vertelt dit over onze maatschappij?

Ik ben triest, beschaamd, ontgoocheld en bezorgd.

Triest voor de studenten en onderzoekers. Niet alleen omdat ze bijzonder intelligent zijn en een verrijking zouden zijn voor onze leslokalen, maar omdat ze mensen zijn die vastzitten in een oorlogssituatie, en deel uitmaken van een volk dat uitgemoord wordt.

Beschaamd voor een samenleving die muren bouwt in plaats van bruggen. Die niet door de schietgaten van de eigen muren wil kijken naar de vernieling en de miserie daarbuiten. Die de muren die een ander bouwt gebruikt als versterking van de eigen muren: als mensen er niet uit kunnen, kunnen ze ook bij ons niet binnen.

Ontgoocheld over de politieke koehandel, nee mensenhandel. In een coalitie zijn onderhandelingen en toegevingen vereist. Maar de manier waarop deze Kern 'dossiers' en mensenlevens aan elkaar koppelt is mensonterend. We kunnen blijkbaar enkel de rechten van sommigen garanderen als we de rechten van anderen kunnen schenden. De studenten en onderzoekers zouden pas binnen mogen komen als er andere mensen vertrekken. Deze mensen hebben niets te maken met de studenten. Een ruilhandel aan de poorten van de ommuurde stad.

Evenzeer ben ik ontgoocheld over het beslissingsproces van dit land, en de verzwakte positie van het parlement. Binnen die muren zijn beide bevoegde ministers grondig ondervraagd. Ze antwoordden. Soms waren ze eerlijk. Soms niet: de minister van Asiel en Migratie haalde de Vreemdelingenwet foutief aan. Ze beweerde in het parlement dat de wet bepaalt

dat mensen fysiek een visum moeten aanvragen, terwijl dat er niet in staat. Ik verschoot, maar ik dacht dat de stenen van haar argumenten gingen vallen. De parlementsleden van de oppositie reageerden, maar niemand wees op de fout van de minister. Na de debatten en voorstellen van resoluties door de oppositie kwam dan telkens een resolutie van een van de meerderheidspartijen om terug te keren naar de orde van de dag. Leden van partijen die deel uitmaken van de regering en die beweren dat ze wel de komst van de studenten steunden, stemden toch de voorstellen van de oppositie weg, terwijl die net gingen over die komst. Dan sluiten de rangen: ieder naar de eigen kamer binnen de muren. Een verdieping lager, in de parlementen van de gemeenschappen, zijn er ook besprekingen. En hier steunen de meerderheidspartijen een resolutie die aan hun regering vraagt om aan de federale regering te vragen een oplossing te vinden voor de dertien onderzoekers en studenten.

Ten slotte ben ik vooral bezorgd over de vrijheid en onafhankelijkheid van onze academische instellingen. Tot nog toe zijn universiteiten geen muren maar vensters: ze kijken naar de wereld en laten andere invloeden binnen. Universiteiten verwelkomen elk jaar verschillende buitenlandse studenten; niet om hen uit de nood te helpen, maar om de dialoog aan te gaan en onze eigen studenten een bredere blik te bieden. Nu tast de regering de instellingen aan door beursstudenten en onderzoekers, geselecteerd door de universiteiten, niet toe te laten.

In Gaza hebben ze amper muren of vensters. Alleen tenten. □

STOELENDANS

✂ Stien Loos 📷 Stien Loos 📖 Thijs van Dam

Het academiejaar is ondertussen goed op gang gekomen: alle lessen zijn van start gegaan en studenten hebben hun eerste TD's achter de rug. Het viel de redactie van *dwaars* op dat veel studenten altijd op ongeveer dezelfde plaats in de aula gaan zitten. Is dit toeval? Een bewuste strategie? Of gewoonte? We spraken met verschillende studenten en laten hen hier aan het woord.

"Een vaste plaats in de aula?", vraagt Marie-Anne. "Natuurlijk heb ik een vaste plaats. Ik zit liefst achteraan in de aula. Tijdens de lessen gebruik ik altijd een computer om notities te maken en ik heb dus regelmatig een stopcontact nodig. In onze aula's zijn vaak maar een aantal stopcontacten, dus ik zit altijd ongeveer op dezelfde plek." Of er nog een andere motivatie is om op die plek te gaan zitten? "Ik kies wel altijd voor het stopcontact dat achteraan de aula is, uit het zicht van de professoren."

Ook Laurien en Ize herkennen de gewoonte om op een vertrouwde plek te gaan zitten. "Studenten zijn wel een beetje gewoontedieren", zegt Laurien, "we gaan vaak op ongeveer dezelfde plek zitten zodat we elkaar makkelijk kunnen vinden in de aula." "Voor sommige lessen of bij bepaalde professoren gaan we wel altijd wat meer aan de zijkant zitten", vult Ize aan. Laurien herkent dit: "We zitten inderdaad niet voor ieder vak op dezelfde plek. Bij professoren die mensen aanduiden in de les moet je op een tactische plek gaan zitten."

Waar Marie-Anne om praktische redenen voor een plaats nabij een stopcontact kiest en Laurien en Ize voor een strategische plaats die snel te vinden is, hebben Vos en Timothy een eigen verklaring. "Weet je wel hoe varkens altijd naar dezelfde plek teruggaan omdat hun eten daar wordt neergezet?", vertelt Vos. "Ik denk dat dat een beetje hetzelfde principe is bij mensen." Timothy vult aan: "Het klopt wel dat het een beetje een *safe place* wordt." Vos vertelt dat hij met zijn vrienden altijd vooraan in de aula gaat zitten, omdat hij dan niet afgeleid wordt door zijn gsm. "Als je vooraan op je gsm zit, voel je toch een soort schaamte tegenover de professor. Achteraan heb je dat niet zo, dus ben je sneller afgeleid."

Niet iedereen heeft een vaste plek. Ines, Nette, Marthe en Nore gaan zitten waar er nog vrije plaatsen zijn. "Meestal zit er al veel volk in de aula. We sluiten dan aan waar er lege stoelen zijn. Liefst niet helemaal vooraan of achteraan." Ze vertellen verder dat ze het raar vinden om naast iemand te gaan zitten die ze niet kennen omdat ze niet in de persoonlijke ruimte van anderen willen treden. De stoelen van de aula's helpen daarbij niet echt. "Als je in of uit je stoel wilt gaan, moet je echt in hun persoonlijke ruimte gaan."

Hoewel niet iedereen een vaste plek heeft in de aula, lijken de meeste studenten toch om specifieke redenen ergens te gaan zitten: van een plaats dichtbij een stopcontact, uit of net in het zicht van de professor, bij vrienden of waar er nog een plekje vrij is. En jij? Ben jij ook een gewoontedier? Wat is jouw strategie? 📌

DE CAMPUS VAN MORGEN

✍ Loïck Van Cutsem, Renzo Moons en Stien Loos
 📷 OMGEVING (extern)
 📍 Loïck Van Cutsem

“Waar ontmoeten studenten en medewerkers elkaar in de toekomst? Hoe maken we onze campussen duurzamer, levendiger en beter bereikbaar? En welke keuzes moeten we vandaag maken om daar te geraken?” Het waren vragen die rector Herwig Leirs via e-mail opwierp en die centraal stonden tijdens een publieksavond waarin het strategisch campusplan uit de doeken werd gedaan. **dwaars** was aanwezig en neemt jullie graag mee door de avond.

Wie op de avond van 8 oktober door de gangen van het R-gebouw op de Stads-campus liep, merkte waarschijnlijk dat er meer volk rondliep dan gewoonlijk. Aula S.R.002 stroomde snel vol en het geroezemoes nam toe. “Ik kom naar mijn toekomst luisteren”, aldus een medewerker die de publieksavond bijwoonde. Er waren veel studenten en medewerkers van UAntwerpen aanwezig, maar echt publiek was de avond niet: er zaten slechts twee buurtbewoners in de zaal.

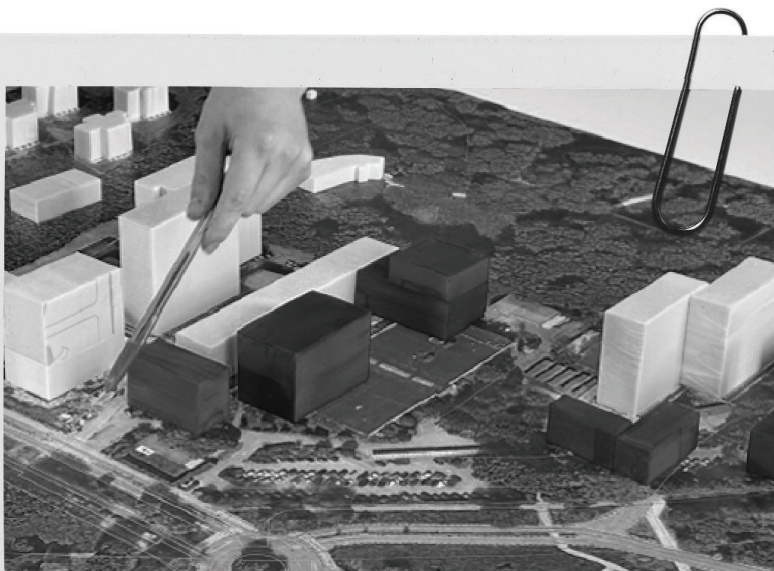
Rector Herwig Leirs opende de avond met een voorwoord waarin hij de verschillende uitdagingen voor de campussen besprak: afgeleefde infrastructuur, asbestproblemen, gebouwen die niet voldoen aan de energienormen, vergunningsproblemen ... Daaruit ontstond de vraag hoe UAntwerpen er binnen 25 jaar uit zou kunnen zien en hoe dit past binnen de sociale en stedelijke omgeving. Het strategisch campusplan moet de krijtlijnen uitzetten voor de duurzame campus van de toekomst.

het onderzoek

Na het voorwoord van onze rector kwam Sven Augusteyns, ruimtelijke planner bij het landschapontwerp- en stedenbouwbureau OMGEVING, aan het woord. Hij lichtte toe hoe het opstellen van zo'n plan in zijn werk gaat. Op dit moment is het plan nog in een vroege ontwerpfase. Dat betekent dat het ontwerp bureau een grote hoeveelheid input krijgt van verschillende instanties en personen. Professoren en interne medewerkers, maar ook externe bedrijven zoals de participatiebureaus Endeavor en Vectris, die zich focussen op beleid en mobiliteit, werken mee. Opvallend: ook studenten uit verschillende opleidingen aan UAntwerpen dragen hun steentje bij aan de totstandkoming van het plan. Op de Stadscampus draaien studio's uit de richtingen Architectuur en Stedenbouw en Ruimtelijke planning rond dit thema, met als centrale vraag: “Hoe ontwerpen we een duurzame campus?” Ook de bio-ingenieurs buigen zich over het strategisch campusplan en onderzoeken de verbanden met en gevolgen voor de omliggende natuur.

zes ambities

In het strategisch campusplan worden zes ambities uiteengezet die de duurzame campus van de toekomst moeten verwezenlijken. De *big six* luiden als volgt:

1. **De klimaatneutrale campus** met als doel het gebouwenpatrimonium te decarboniseren tegen 2050.
2. **De compacte campus** staat voor efficiënter gebruik van de beschikbare ruimte. Deze dichtheid zou dan ook interdisciplinaire samenwerking stimuleren doordat interactie tussen personen uit verschillende disciplines wordt bevorderd.
3. **De biodiverse campus** streeft naar een natuurlijke en biodiverse campus, met aandacht voor de uitdagingen die klimaatverandering ons stelt.
4. **De actieve campus** staat voor het aanbieden van zo veel mogelijk alternatieven voor automobilititeit. Zo lopen er momenteel ook gesprekken over de mogelijkheid voor een tramspoor netwerk naar Campus Drie Eiken toe.
5. **De sticky campus** zorgt ervoor dat de duurzame campus een plek blijft waar mensen graag vertoeven en “blijven plakken”.
6. **De gedragen campus** houdt tot slot rekening met de diverse behoeften van verschillende mensen.

Momenteel loopt er een alternatief onderzoek om na te gaan of de universiteit verder gaat met twee, drie of vier campussen. Voor iedere campus wordt gekeken naar de verschillende randvoorwaarden zoals de erfgoedwaarde, het belang van afkoeling, de routes en broedplaatsen van vleermuizen ... Uiteindelijk moeten al die factoren overwogen worden zodat de verschillende ambities op de beste manier tot stand komen. Zo lijkt het binnen het idee van de compacte campus voordeliger om verder te gaan met twee campussen, maar de drukte die dat teweeg zou brengen kan mogelijk een nefast effect hebben op een *sticky* campus.

is er een plan?

Na de voorstelling begon er een reeks aan panelgesprekken over de verschillende vertaalslagen van ambitie naar concrete uitwerkingen. Een belangrijke inspiratiebron? UGent, die een aantal jaren geleden al begon aan de uitwerking van hun ‘UGent Verbeeldt 2050’ en waarvan Tristan Verleyen, beleidsadviseur, kwam spreken. Net als Antwerpen kampt Gent met de uitdaging om zijn campussen klaar te stomen voor de toekomst.

Ook het publiek kreeg de kans om hun vragen en bezorgdheden te uiten. Wordt er voldoende rekening gehouden met diversiteit en verschillende noden van studenten? En hoe gaan we het project financieren? De antwoorden: diversiteit zit verweven in deze zes ambities. In verband met de financiering van de projecten werden we met de neus op de feiten gedrukt door Bart Heijnen, algemeen beheerder van UAntwerpen. Hij vertelde dat de becijfering van de plannen nog moet gebeuren, maar dat er onvoldoende geld zal zijn om alles effectief te realiseren, ondanks de bijdrage van de Europese Investeringsbank. Een domper.

de toekomst

Je vraagt je nu misschien af: “Wordt mijn geliefde (of niet zo geliefde) Campus Groenenborger morgen gesloopt?” Of ben je benieuwd of je binnenkort op de stadscampus ook biologen en wiskundigen tegenkomt?

Wie op concrete antwoorden hoopte, moet voorlopig nog even op zijn honger blijven zitten. De krijtlijnen voor de duurzame campus van de toekomst werden geschetst aan de hand van vrij abstracte ambities. Hoe UAntwerpen deze aspiraties wil vertalen naar de campussen moet nog blijken. Concrete antwoorden blijven daardoor voorlopig nog iets voor de toekomst.

GOEDE VOORNEMENS VAN DE STUDENT EN ANDERE ILLUSIES

De bladeren aan de bomen kleuren geel en enkele dwarrelen naar beneden. Ze landen zacht op de grond tussen de voeten van welgeklede, ijverige studenten door. Een hele stroom van hen wandelt door de studentenbuurt. Het is bijna ridicuul met hoeveel ze zijn. Moed straalt uit hun ogen, ruggen zijn elegant gestrekt en tassen zorgvuldig om de schouder geslagen. Allemaal ongetwijfeld door de start van het academiejaar, en de mooie dromen die dit met zich meebrengt.

Net zoals deze kersverse studenten koester ik grote ambities. Elk jaar opnieuw wissel ik met mijn vrienden uit hoe we dit jaar geweldige studenten zullen zijn. Uitspraken als “Ik ga al mijn verplichte en facultatieve literatuur vóór de les lezen” en “pas als ik klaar ben met mijn schoolwerk ga ik uit!” worden rondgestrooid met een overtuigingskracht die zelden te rechtvaardigen is. Elk jaar opnieuw beelden we ons in dat we onze uitstelgewoontes voorgoed zullen afschrijven en we écht al ons werk netjes gaan doen.

Elk jaar opnieuw duurt dit ... een paar weken. Een maand, als je echt moeite doet.

Het is een beetje te vergelijken met hoe herfstliefhebbers zoals ikzelf dit seizoen ervaren. Ik geniet namelijk eindeloos van de prachtige herfstkleuren die deze periode met zich meebrengt. De feloranje, dieprode en zachtgele tinten vormen een idyllische achtergrond, gepaard met een zonsondergang die de bladeren lijkt te doen gloeien. Het voelt bijna alsof er een soort magie in de – nu nog – blauwe lucht hangt.

Het idee dat de herfst enkel bestaat uit deze cinematografische sfeerbeelden, blijft in het hoofd van herfstliefhebbers zoals mezelf altijd plakken. De eindeloze regen, grauwe ochtenden en vitamine D-tekorten zijn slechts een verre schaduw in ons geheugen. Een toekomstvisie die evengoed niet zou kunnen uitkomen. Het valt nog te bezien of al die bladeren van de bomen gaan dwarrelen. Misschien blijven ze dit jaar toch nog hangen tot het bittere begin van de winter. Als we ons hard genoeg vastklampen aan de bladeren hebben we een kans om dit mooie proces te rekken. Volledig uit te stellen tot volgend jaar, zelfs. Zo kunnen we de magie van die eerste weken voorgoed behouden, heel de herfst lang.

De illusie van deze eeuwige mooie herfst is net zoals de illusie waaraan studenten zich – soms krampachtig – vasthouden. Maar net zoals alle bomen grip verliezen op hun blaadjes, verliezen studenten hun hoop op een motivatiegevoel en gedisciplineerd schooljaar. Half ingevulde agenda's vergaren stof in lades en facultatieve literatuur verdwijnt in een stapel rommelige papieren.

Hoe bijzonder dat we ons hetzelfde verhaaltje blijven wijsmaken. Zijn we zo naïef, of net zo koppig om het elk jaar te geloven? Het alternatief is dat we goed genoeg weten wat er staat te wachten, en we simpelweg genieten van wat er op ons pad komt. Misschien is dit gewoon een deel van onze cyclus, zoals seizoenen deel zijn van onze natuur. Simpelweg een fase waar we doorheen gaan en niet al te veel controle over hebben. Het slimste is om je gewoon te laten leiden door de wind, zoals de bladeren die loslaten wanneer het hun tijd is.

En net zoals de bomen uiteindelijk toch altijd hun bladeren verliezen, lost de illusie van de student op naarmate de tijd vordert. Grauwe ochtenden wisselen af met eindeloze regen. De bomen zijn terug kaal, de agenda's nog maar half ingevuld.

Het academiejaar kan nu echt beginnen. ▣

(L)IN(T)GEWIJD

✦ Renzo Moons ✦ Mila de Jager ✦ Lina Goethals

Sommige tradities bestaan nog geen honderden jaren, maar zijn pas recent in het leven geroepen. Dat is bijvoorbeeld het geval bij de truien- en lintenwijding tijdens de openingsviering van Universiteit Antwerpen. Op 8 oktober 2026 nodigde de pastorale dienst studenten opnieuw uit in de Ignatiuskapel om deel te nemen aan die jaarlijkse viering. Voor het vierde jaar op rij konden studentenlinten en andere objecten er gewijd worden. *dWArS* was aanwezig bij die studentikoze traditie in wording.

Terwijl op 450 meter wandelafstand het strategische campusplan wordt voorgesteld, begint de mis in de kapel. Studenten uit verschillende faculteiten, van economen tot ingenieurs, zijn naar de kapel afgezakt. "We zijn hier niet om samen het nieuwe academiejaar in gang te zetten. Dat zou te banaal zijn, te oneerbiedig. We zijn hier om het te zegenen. We dragen het werk van ons hoofd en onze handen voor het komende jaar op aan God." Met die verwelkomende boodschap opent studentenpastor Gert de viering, waarna pater Anton de mis voorgaat. Tussen de Bijbelverzen uit de Filippenzenbrief en het Lucasevangelie door verrijken de pastorale medewerkers Ken en Xenia de viering met enkele muzikale intermezzo's. Begeleid door pianomuziek van Ken zijn liefталige laptop brengen ze prachtige duetten in het Latijn en het Engels.

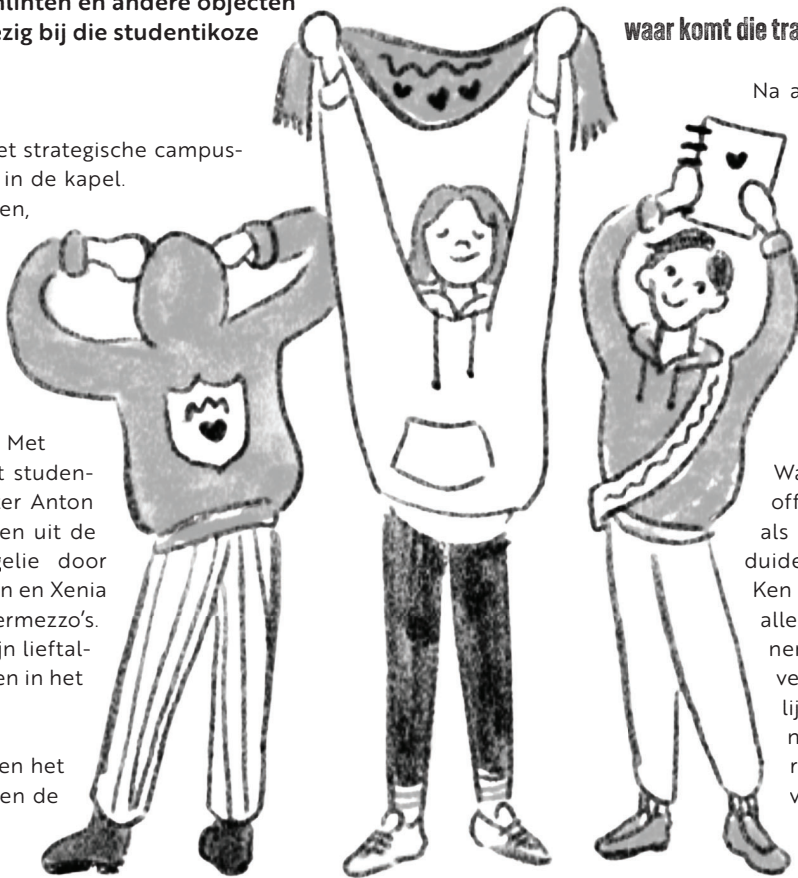
Na de communie, waarbij de aanwezigen het lichaam van Christus ontvangen, vormen de

studenten een mooie rij om één voor één een symbool van gemeenschap te laten wijden. Dat kan een lint zijn, een trui of nog iets anders. Na afloop worden de aanwezigen bedankt en wordt er in Zomaar een Dak genoten van een heerlijke receptie met het huisbier van de universiteit en hotdogs.

waar komt die traditie in wording vandaan?

Na afloop vertelt Gert dat hij drie jaar geleden met de lintenwijding is begonnen, omdat hij jaloers was op de boerendorpen, waar de pastoor tractoren wijdt tijdens lokale dorpsfeesten. Natuurlijk hebben de meeste studenten geen tractor om te laten wijden, maar ze hebben vaak wel andere tekens van hun engagement. Als ze bijvoorbeeld aangesloten zijn bij een vereniging of club, kan hun lint of trui een passend alternatief vormen voor de tractoren die in de kapel ontbreken.

Wanneer de wijding van een studentenlint officieel in de kerkelijke leer wordt opgenomen als het achtste sacrament, is nog niet helemaal duidelijk. Toch verheugen Gert, Anton, Xenia en Ken zich al op de volgende viering. Ze nodigen alle studenten uit om ook dan in de kapel deel te nemen aan zowel nieuwe als oude tradities. Ken vertelt dat ze al hun activiteiten ook maandelijks aankondigen in de levensbeschouwelijke nieuwsbrief *Quest*. De dwarstrui van deze redacteur is in ieder geval gezegend en klaar voor het komende academiejaar. □

ALL OF OURSELVES ARE HERE

My name is Hend Salameh. I'm a Palestinian scholar at IOB/UAntwerp, born and raised in the West Bank. I've spent nineteen years working in the development sector. A scholarship brought me to Belgium to pursue an Advanced Master's degree in Development. I'm here to find answers – or at least ways to reach them.

"I have no idea!" "I have no expectations!" "I can't imagine it!" Those were my answers back home a month before arriving in Belgium, every time I was asked "How are you feeling?" or "What do you think it will be like?"

As a woman with a vivid imagination, intense emotions and the long-standing aspiration to dive into this experience, nothingness was a weird state. I was unable to imagine anything about the life awaiting me in Belgium. Maybe it was the fear of being too optimistic or pessimistic, since either could end up hurting me, or maybe it was just an overwhelming period in which my mind chose the vague over the knowing. But finally, I made it. I'm here and I'm ready to start this journey along with dozens of other students.

the first footsteps in Belgium

It was very late when I stood in front of the passport control officer at the airport. She checked my visa and other papers. Then she gave me my first helpful advice, telling me where to go and to hurry to catch the last train to Antwerp. At the baggage claim, another sweet young woman told me how much time I had left. She didn't know at first, but she made the effort to search for that information. Another lovely couple helped me understand how the train system worked, which platform to go to and which train to take. When they

realized I had misunderstood them and thought the train at the platform was the one I needed, they even followed me to make sure I got on the right one. Their actions truly saved my night. Just imagine taking the wrong train in the middle of the night and ending up as a non-Dutch-speaking woman lost in Belgium. For the person helping, it might be an ordinary act – I would feel like that too. For the stranger receiving it, however, it can be something bigger and far beyond ordinary. Sometimes, it can be lifesaving.

the first train trip of my life

It was quite a struggle to get my luggage onto the train after a long day at the airport, until a handsome young man offered to help. But the next mission was even harder: "Where is the second-class carriage?!"

I always hated it when they referred to us as the Third World, but at that moment, I caught a glimpse of what they meant. I was sure that if I had asked someone, "Is this the second-class carriage?", they would have laughed, at least in their minds. And how could I explain that, at the age of 43, this was my first time on a train? I ended up entering the carriage with more people. I assumed that at this late hour, with so many empty carriages, no one would pay extra just to sit alone. And it worked!

My bad luck, the airline's unprofessional handling or maybe the situation I was coming from had delayed my journey and instead of arriving at noon, I arrived around midnight. Outside the train window was only darkness and some tiny lights here and there. This gave me a chance to think about that inexplicable feeling of being ashamed to ask about something I didn't know about. I had never felt like this. No matter what it was, I have always believed that it is our right to ask and that it is okay not to know something ordinary. I was surprised by my thoughts and feelings. Where did they come from? And since when had I

developed this 'hidden underprivilege-to-lessness feeling'? Was I that fragile? Or is it life, with sharp edges and cuts? Oh yes, I'm here.

The train stopped, the door opened and a lovely young woman with beautiful burgundy hair pointed out to me that this was *the* station. She and another blonde young woman helped me get my luggage off the train. Then she pointed out the elevator at the end of the platform. Without her little gesture towards the elevator, it would have taken me at least another twenty minutes to find it. All those asked-for and unasked-for, voluntary, small but really needed acts of help that I received that first night and in the days after will always be cherished. I might not be able to repay those who helped me, but I can surely do as they did and help when I can.

laundry at midnight

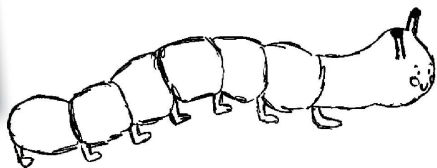
Besides the train, tram, bank app, student profile, some unwelcoming people and the streets that could easily make you go south when you are going east, there was also the laundry. The washing machine was easy to use, but the dryer looked more like a temperamental old man to me, which led me to celebrate my first-week anniversary in the laundry room.

Violent pounding on the residence door broke the midnight loneliness silence. For a second, I froze, not breathing, holding the iron, waiting for that pounding sound in my head to disappear. Back home, such pounding usually ends with the sound of a small explosion, where the door will surely be blown open and destroyed if you don't open it immediately. Another wave of pounding dragged me out of my memories and forced me to put down the iron with my trembling hand. Two minutes later, a student from the residence went past me to open the door, giving me an 'I don't believe it' look, because I heard the banging and yet hadn't opened the door.

It's true that the door being pounded on was in Antwerp, but the idea of banging on doors in the middle of the night came with me from another place. This frozen-by-fear state not only led to me being scolded by a woman at least ten years younger than me, but also turned me, for a moment, into an unhelpful person.

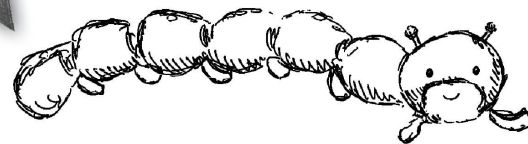
We're absolutely here! But all of ourselves are here, including our past experiences, memories, fears, hopes, norms and cultures. This reality sometimes requires a little more space from the people around us and a bigger window of understanding. Mostly, it requires us to be patient, wise and brave enough even to ask about the ordinary. Such a journey!

**Meest
Schattig**

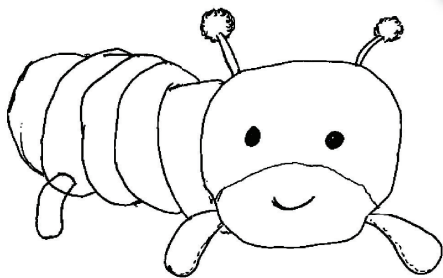
Kaat Van den Berghe

**Beste
Lijnwerk**

Linde Desmet

**Beste
Perspectief**

Gaëthan De Pauw

**Met veel trots presenteren
we de winnaars van de
Burt tekenwedstrijd op de
Unifair op 30 september
2026.**

**Beste
Verhaal**

Mehdi Belmadani

TILCAYO DE KAT DIE 1,4 MILJOEN JAAR LANG ONOPGEMERKT BLEEF

✦ Laura Aerts en Louanne Vanobbergen ✦ Jonas Lescroart (extern) ✦ Viktor Van Kerckhoven

‘Voor het eerst in 100 jaar nieuwe kattensoort ontdekt’, kopt VRT NWS op 17 september. De *Leopardus tilcayo* is een tijgerkat van amper vijftig centimeter lang, kleiner dan een huiskat dus, maar daarom niet minder indrukwekkend. Al eeuwenlang hield de soort zich schuil in de dichte jungle van de Boliviaanse Yungas, tot UAntwerpen-onderzoeker Jonas Lescroart haar op het spoor kwam.

Het is 9u ‘s morgens wanneer we Jonas Lescroart opbellen op zijn kantoor in Oostende, waar hij aan de slag is als beleidsmedewerker bij het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ). De Bruggeling mag zich sinds maart officieel doctor in de evolutiebiologie noemen. Dat de vondst van een kitten mede dankzij hem wereldnieuws zou worden, had hij waarschijnlijk nooit kunnen denken.

Maar daarvoor keren we eerst terug naar 2016, wanneer een jong katje langs de rand van de weg werd meegenomen. ‘Hoe schattig,’ moet de vinder hebben gedacht, ‘een nieuw huisdier!’ Maar niets bleek minder waar: de snoezige kitten ontloopte zich al snel tot de wilde kat die hij was.

In 2017 besloot de eigenaar hem daarom naar wildlife center La Senda Verde te brengen, waar men meteen doorhad dat het om een tijgerkat ging. Het dier werd omgedoopt tot Tigrino, naar de soortnaam *Leopardus tigrinus*.

Maar ook die classificering zat niet pluis, meende vrijwilligster en biologe Paola Nogales-Ascarrunz. Tigrino gedroeg zich anders en had een ander vlekkenpatroon dan de reeds gekende tijgerkatten.

En zo gebeurde het dat DNA-stalen van Tigrino terechtkwamen bij Jonas Lescroart. Hij deed onderzoek in Brazilië naar de evolutie van kleine katachtigen in het kader van zijn doctoraat aan UAntwerpen en de Braziliaanse universiteit PUCRS. Enkele jaren later stond het vast: er was een nieuwe kattensoort!

Jonas, hoe gaat het nu met Tigrino? Heeft u hem al eens ontmoet?

Het gaat goed met hem. Hij is intussen tien jaar oud en woont nog steeds in wildlife center La Senda Verde, dat ondertussen een toeristische trekpleister is geworden.

Maar een leuk weetje: ik heb hem nog nooit ontmoet, sterker nog, ik ben nog nooit in Bolivia geweest. De genetische data werden me steeds opgestuurd en zo kon ik vanop afstand werken.

De *Leopardus tilcayo*, in het kort tilcayo, dat is een hele mond vol. Wat weten we over deze soort?

De pas ontdekte tilcayo is de vijfde tijgerkattensoort. Tijgerkatten, in Bolivia lokaal gekend als tilcayo, zijn de kleinste en slankste onder de katachtigen van het geslacht *Leopardus* en komen enkel voor in tropisch Amerika. Allemaal zijn ze zo’n halve meter groot en bedekt met rozetten, de wetenschappelijke term voor hun vlekken. Op het zicht zijn ze dan ook moeilijk van elkaar te onderscheiden. De verschillen zitten vooral in hun habitat en levensstijl.

De tilcayo splitste zich zo’n 1,4 miljoen jaar geleden af van de andere tijgerkatten en werd zo een aparte soort. Wat we vandaag over haar weten, is nog beperkt. Hoeveel tilcayo’s er zijn, waar ze precies leven en of de soort bedreigd is, moet verder onderzoek uitwijzen.

Wauw, als de soorten zo op elkaar lijken, hoe ontdekte u dan dat Tigrino een andere en onbekende soort was?

Via specifieke DNA-analyses konden we vaststellen dat het om een geheel nieuwe soort ging. Maar eerst moesten we individuen vinden, en dat is niet evident: de soort is zeldzaam en leeft in een moeilijk bereikbaar gebied. Eigenlijk moet je vooral hopen dat je er toevallig eentje tegenkomt, wat het geval was bij Tigrino. Daarna viel het geluk ons weer in de schoot: dorpelingen brachten een tweede dier binnen, een wilde kat die ze in een boom hadden gevonden. Die vrouwelijke tilcayo is later weer vrijgelaten, maar haar DNA-stalen gebruikten we wel voor het onderzoek.

Hoe begon u aan het DNA-onderzoek als u slechts twee stalen had?

Naast het DNA van die twee tilcayo's, gebruikten we ook dat van andere tijgerkattensoorten ter vergelijking. Daarvoor bezochten we musea wereldwijd, waaronder Naturalis in Nederland, om genetisch materiaal van opgezette dieren te verzamelen.

Oud DNA degenereert na verloop van tijd, maar samen met een gespecialiseerd lab in Santa Cruz slaagden we erin de bruikbare fractie op te zuiveren.

Julie ontdekking werd in september wereldnieuws. Wat betekent dat voor Bolivia?

Bolivia is ontzettend trots op 'hun' nieuwe soort en overweegt de tilcayo zelfs uit te roepen tot symbool voor hun nationale biodiversiteit. Men is blij dat de prachtige natuur van het land de positieve aandacht krijgt die ze verdient.

Ook La Senda Verde, waar Tigrino nog steeds verblijft, staat nu extra in de spotlight en wordt druk bezocht. Er lopen zelfs plannen om het opvangcentrum op te nemen onder het nationaal natuurreservaat.

En waar ik echt trots op ben: het land werkt aan een wetsvoorstel om de tilcayo en haar leefgebied beter te beschermen. Dat ons onderzoek tot zulke maatregelen zou kunnen leiden, had ik nooit durven dromen.

Hoe ziet de toekomst van het onderzoek eruit?

Mijn Boliviaanse collega-onderzoekers Paola Nogales-Ascarrunz en Enzo Alia-ga-Rossel zullen de studie naar de tilcayo voortzetten. Ze willen in de eerste plaats de populatie en het leefgebied in kaart brengen, om zo ook het risico op uitsterven te kunnen inschatten.

Binnenkort start ook de IUCN met een herevaluatie van de beschermingsstatus van tijgerkatten voor haar Rode Lijst. De laatste evaluatie dateert namelijk nog van 2016.

Zelf heb ik mijn doctoraat in maart afgerond en beschouw ik de evolutie van tijgerkatten voorlopig voldoende uitgeklaard. Ik zie nu graag de aandacht verschuiven naar een andere complexe groep Zuid-Amerikaanse katachtigen, de graskatten. Benieuwd wat daar nog te ontdekken valt!

YUNO: DE REDDER IN NOOD VAN EEN

Iedereen weet wat Erasmus is. Denk bijvoorbeeld aan de Instagramverhalen van je vrienden die plots precies op vakantie blijken te zijn in Spanje of Noorwegen. Voor veel studenten is het een droom die net buiten bereik ligt. Maar waarom? Zijn de punten niet goed genoeg, of is er toch een beetje angst bij het idee dat je alleen in een onbekend land belandt, zonder de taal te spreken of iemand te kennen? Als dat het geval is, sta je er zeker niet alleen voor. **dwaars** sprak met de twee CEO's van YUNO, een app die Erasmusstudenten helpt bij het sociale aspect van hun ervaring.

Laurens van den Bleeken, medeoprichter van YUNO, was zelf Erasmusstudent in Porto, Portugal. Hij vertelt over zijn tijd op Erasmus en zijn motivatie om de app te ontwikkelen.

Hoe waren die eerste lesweken als Erasmusstudent?

Ik herinner me nog mijn eerste dag. Ik ging naar de les zonder dat ik iemand kende. Ik kwam in een klas terecht die in twee gesplitst leek. Aan de rechterkant van de klas zaten alle Portugese studenten en aan de linkerkant, met zo'n drie meter ertussen, zaten de Erasmusers. Je gaat dan natuurlijk bij de mensen zitten die ook allemaal net zijn aangekomen en uiteindelijk vloeit daar wel een vriendschap uit voort.

Waarom heb je dan een app gemaakt?

Mijn tijd in Porto was een ongelofelijke ervaring, maar ik merkte, zeker in die eerste weken, dat heel veel studenten moeite hebben met sociale contacten. Er worden heel veel evenementen

georganiseerd, maar sommige mensen vinden het moeilijk om tijdens die eerste weken alles te ontdekken. Alles is nieuw. Ook de weken voordat je vertrekt, zijn heel stresserend, omdat je superveel documenten moet invullen. Je moet een kot boeken in een stad die je niet kent en daar komt nog eens bij dat je gewoon niemand kent.

Ik heb wel het geluk dat ik vrij sociaal ben. In de eerste week was er een welkomstenement georganiseerd en ik zag daar een jongen alleen staan. Hij wilde op Erasmus om socialer te worden, maar zei dat hij het toch niet durfde om mij aan te spreken. Hij zei: 'Als jij mij niet had aangesproken, zou ik niemand kennen'. Dat zal mij altijd bijblijven. Die observatie bracht mij op het idee om daar iets mee te doen.

Wat heeft jou overtuigd om op Erasmus te gaan?

Ik hoorde mensen daar altijd heel lovend over spreken, al nam ik dat altijd wel met een korreltje zout. Uiteindelijk begon ik daar toch over na te denken en kreeg ik gewoonweg die kans van mijn school. Ik heb dat dan thuis voorgelegd en dat was wel even overtuigen. Mijn ouders waren niet direct superenthousiast. Uiteindelijk is het me dan toch gelukt om ze te overtuigen. Eigenlijk was de periode voor mijn vertrek het enige minpunt. Je wordt overladen met documenten en papieren die je moet ondertekenen en dat zorgt voor heel veel stress.

Toen Laurens terug in België was, leerde hij Simon Verhoeven kennen tijdens hun marketingstudies. Simon is zelf niet op Erasmus gegaan. Hij zegt dat hij, als hij in die tijd een soort hulpmiddel had gehad, veel meer overtuigd zou zijn geweest en het misschien wel had gedaan. Laurens sprak heel lovend over zijn tijd in Porto. Samen kwamen ze daardoor op het idee om een app te maken die de volledige

VERLOREN ERASMUSSTUDENT

Erasmuservaring toegankelijker maakt voor aarzelende studenten. Ze werkten het idee verder uit en bouwden zo hun app: YUNO. Simon geeft ons meer uitleg over de app.

Wat voor app is YUNO eigenlijk?

YUNO dient als platform waarop alle informatie die een Erasmusstudent nodig heeft, in een overzichtelijke app wordt verzameld. Alle documenten en papieren die nodig zijn, kan je terugvinden in een mooi overzicht. Daarbovenop zijn er tabjes voor feestjes en evenementen, maar ook eentje waar je andere Erasmusstudenten in je stad kan leren kennen. Er zijn bepaalde aspecten van Erasmus waarop je je niet kan voorbereiden en daar willen wij bij helpen.

Hoe werkt dat dan?

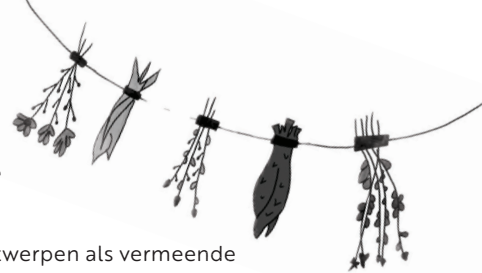
In de nieuwste versie van YUNO kan je bijvoorbeeld je eigen kot boeken. Daar vind je een overzicht van allerlei verhuurders, zoals HousingAnywhere, een groot platform dat koten aanbiedt. Zo is het voor studenten gemakkelijker, omdat alles op een platform staat.

Een van onze hoofddoelen met YUNO is ook om mensen met elkaar in contact te brengen. Daar zijn we nu volop mee bezig door groepen per stad aan te maken. Dat betekent dat er verschillende groepen voor verschillende onderwerpen zullen zijn en dat je op die manier mensen kan leren kennen.

Het is niet onlogisch dat je twijfelt om op Erasmus te gaan, maar hopelijk zijn de leuke verhalen van andere Erasmussers en een app als YUNO overtuigend genoeg om je toch over de streep te trekken. ☐

VAN BRANDSTAPEL TOT WITCHTOK

Het halloweenseizoen is aangebroken! Dat betekent puntige hoeden, pompoenen en griezelfilms. Maar ook de *witch aesthetics* mogen niet ontbreken. Tarotkaarten, kristallen en rituelen bij volle maan maken in oktober vaak een comeback op sociale media. Moderne hekserij was nog nooit zo populair. *Must be the season of the witch!* Maar wat vandaag een vreedzame spirituele praktijk kan zijn, was eeuwen geleden levensgevaarlijk.

Clara is de enige vrouw die in Antwerpen als vermeende heks op de brandstapel belandde. De andere veertien veroordeelde heksen werden verbannen of gebrandmerkt. In maart 2026 kreeg ze een symbolisch eerherstel in onze geliefde stad: vlak bij Het Steen en het Vleeshuis kan je nu de Clara Goessenplaats terugvinden, waar ook heksenwandelingen en -rondleidingen georganiseerd worden. Met een beetje geluk kan je daar weleens de zwarte buurtkat ontmoeten.

Heksenvervolgingen werden tijdens de zestiende en zeventiende eeuw massaal uitgevoerd in heel Europa. Ook in de Zuidelijke Nederlanden werden burgers onder het bewind van Habsburgse aartshertogen Albrecht en Isabella aangespoord om heksen te vervolgen. In Antwerpen werden vijftien heksen veroordeeld, maar slechts één daarvan belandde op de brandstapel.

een Antwerpse heks op de brandstapel

Clara Goessen stierf in 1603 op de brandstapel op de Antwerpse Grote Markt. Ze werd geboren in Straatsburg en leefde in Antwerpen, waar ze als bordeelhoudster werkte. Nadat ze door haar collega's van hekserij en duivelsverering werd beschuldigd, werd ze opgesloten en gefolterd in Het Steen. Ook van de nederlaag van aartshertog Albrecht bij het beleg van Oostende werd zij beschuldigd. Haar bekentenissen kwamen er onder dwang van foltering en mogen dus niet als werkelijk bewijs begrepen worden.

van angst naar fascinatie

Vandaag roept het woord 'heks' heel andere beelden op. Denk bijvoorbeeld aan populaire films zoals *Practical Magic* (en de onlangs verschenen *Practical Magic 2*, bijna dertig jaar na de eerste) of *The Craft*. Naast de klassieke halloweenfiguur bestaat er een moderne *witchcraftcultuur*, die onder meer actief is op sociale media. Tarotkaarten, maanfasen, en spirituele praktijken worden steeds populairder. Moderne praktijken staan vaak in teken van zelfstandigheid en verbondenheid met de natuur.

Waar hekserij Clara Goessen ooit tot doelwit maakte (een testament van waar angst en onwetendheid de mens toe in staat kunnen stellen), kan het vandaag een bewuste identiteit vormen. Net daarom is het belangrijk om bij die hernieuwde fascinatie voor hekserij ook de donkere geschiedenis te onthouden. ▣

✦ Léah De Roy ✦ Zelia Misiewicz ✦ Viktor Van Kerckhoven

GRONDWERK – EEN ROMAN OP LOSSE GROND

✦ Jana Geets ✨ Rabiathou Jalloh 📖 Lina Goethals

Onder de straten van Brussel graaft een naakte molrat onvermoeibaar haar gangenstelsel uit. Boven haar raast de mens verder, zich nauwelijks bewust van wat zich onder zijn voeten afspeelt. In *Grondwerk*, het bekroonde romandebuut van Tijl Nuyts, wordt die molrat onze gids door een wereld die langzaam haar fundamenteën verliest.

Op 28 september opende Nuyts met een lezing het activiteitenprogramma van de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte aan Universiteit Antwerpen. Hoewel ik zijn lezing helaas niet kon bijwonen, vormde zijn bezoek de aanleiding om me in *Grondwerk* te verdiepen. Een boek dat, geheel in de geest van de titel, graag wat dieper graaft.

De naakte molrat, afkomstig uit Afrika, leeft in een strak georganiseerde kolonie waarin samenwerking essentieel is. Nuyts maakt van dat merkwaardige zoogdier zijn hoofdpersonage. Vanuit haar ondergrondse wereld kijkt de molrat verwonderd naar de mens boven haar. Ze is naar Brussel gestuurd om Het Plan uit te voeren, maar wat dat inhoudt, blijft lang verborgen. Tijdens haar graafwerk verschijnen steeds meer zinkgaten. Wegen, pleinen en gebouwen dreigen weg te zakken. Terwijl Brussel instort, ziet de molrat wat de mens liever niet ziet: ook zijn samenleving staat op losse grond.

Nuyts had van *Grondwerk* gemakkelijk een belerende klimaatroman kunnen maken. Dat doet hij niet. In plaats daarvan verweeft hij een absurd, bij momenten avontuurlijk verhaal met scherpe observaties over hoe wij leven. De molrat bekijkt onze menselijke ratrace vanop afstand en begrijpt weinig van onze haast en merkwaardige gewoontes. Juist door haar verwonderde blik worden die menselijke eigenaardigheden voor de lezer opnieuw zichtbaar.

De naakte molrat is niet alleen het hoofdpersonage van de roman, maar ook een spiegel voor de mens. Waar de mens zichzelf boven de natuur plaatst, leeft de molrat vanuit verbondenheid en collectiviteit. Waar wij de bodem als

vanzelfsprekend beschouwen, graaft zij er letterlijk doorheen. De zinkgaten verbeelden een wereld die haar draagkracht verliest door uitputting en verwaarlozing.

Vanuit zijn achtergrond als dichter schrijft Nuyts zintuiglijk en associatief, soms speels en soms confronterend. De roman volgt niet altijd de meest rechte weg, net zoals de gangen van een molrat. Dat levert verrassende passages op, maar maakt het lezen soms weerbarstig. Wie houvast zoekt in een helder plot en gelaagde personages, kan daardoor beter op afstand blijven.

Nuyts graaft naar wat verborgen blijft: de onderlaag waarop onze samenleving rust. Wat gebeurt er wanneer we blijven bouwen zonder nog te kijken naar wat ons draagt? *Grondwerk* is vermakelijk, ongemakkelijk en bovenal bijzonder origineel. Een roman die zich langzaam een weg naar boven graaft. □

Beyond the Bolero: RAVE-L PARTY

 Dinsdag 10 november - 20:00
 De Singel
 Student €5 - Personeel €8
 Vooraf reserveren noodzakelijk

In deze energieke voorstelling ontmoeten orkest, elektronica, dans en live video elkaar. De iconische Boléro vormt het vertrekpunt voor een verrassende mix van klassieke muziek en hedendaagse clubcultuur.

En het feest gaat verder: na de voorstelling kun je meteen door naar de Full Circle afterparty bij DE SINGEL, met Promis3 (live), Lorri Rose, Matthias Geerts en drag artist Babu.

BLU SAMU

 Woensdag 18 november - 20:00
 TRIX
 Student €5 - Personeel €8 Vooraf reserveren noodzakelijk

Tickets reserveer je via de Rubi-nieuwsbrief die je elke eerste dinsdag van de maand ontvangt in je inbox!

Blu Samu brengt haar persoonlijke, rauwe sound naar het podium: verwacht soulvolle vibes, stevige beats en een flinke dosis attitude! Voor fans van Little Simz / Arlo Parks / Coely / Zwangere Guy.

Clubconcert met Albrecht en Meeuwsen

 Donderdag 26 november - 20:30
 Antwerp Symphony Orchestra
 Student €5 - Personeel €8
 Vooraf reserveren noodzakelijk

Pianist Nikola Meeuwsen brengt samen met Marc Albrecht en het Antwerp Symphony Orchestra vurige muziek van Rachmaninov naar de Koningin Elisabethzaal. Verwacht een stijlvolle avond vol klassieke muziek én een knallende afterparty!

Wagner op zondagochtend

 Zondag 29 november - 20:00
 AMUZ
 Student €5 - Personeel €8
 Vooraf reserveren noodzakelijk

Ontwaak met passievolle muziek van Wagner, gebracht door het Antwerp Symphony Orchestra onder leiding van Marc Albrecht. Verwacht een bijzondere zondag met grote orkestklanken, koffie & koeken! ... én voor de vroege vogels zelfs yoga met muziek!

MAANDAG AVOND

Dat is een avond waarop je eigenlijk niets gepland had. Je komt tussen 19u en 20u komt binnenwaaien, na een lange dag hoorcolleges, je zorgen maken, werken of studeren. Je hangt je jas op, krijgt een kom dampende soep of bestelt een glaasje wijn. Je gaat zitten in een zeteltje, kijkt naar het kleinste podium van Antwerpen en je laat je meevoeren door schrijvers, comedians, theatermakers en live muziek. Elke maand nemen Suzanne Grotenhuis, Freek Vielen, Ellis Meeusen en literaire en muzikale gasten je mee naar hun wereld, naar datgene waarvan zij van wakker liggen, door ontroerd raken, waar ze zich over verwonderen en mee gaan slapen.

www.denwetijd.be

19u | (gratis) soep
20u | aanvang

DE STUDIO
(Antwerpen)

TRAVEL: MMW26
DROP-OFF ZONE for Oversized Worries
START YOUR JOURNEY
MY HAPPY PLACE
TRAVEL LIGHT - TRAVEL LIGHT

WERPEN
TWERP

Unpack. Unwind.

MIND MATTERS WEEK

16 - 20 NOVEMBER 2026

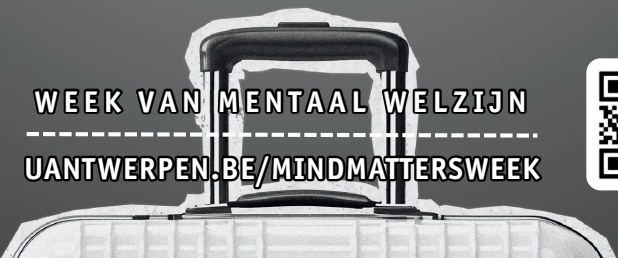
INSPIRATIE

CULTUUR

ONTSPANNING

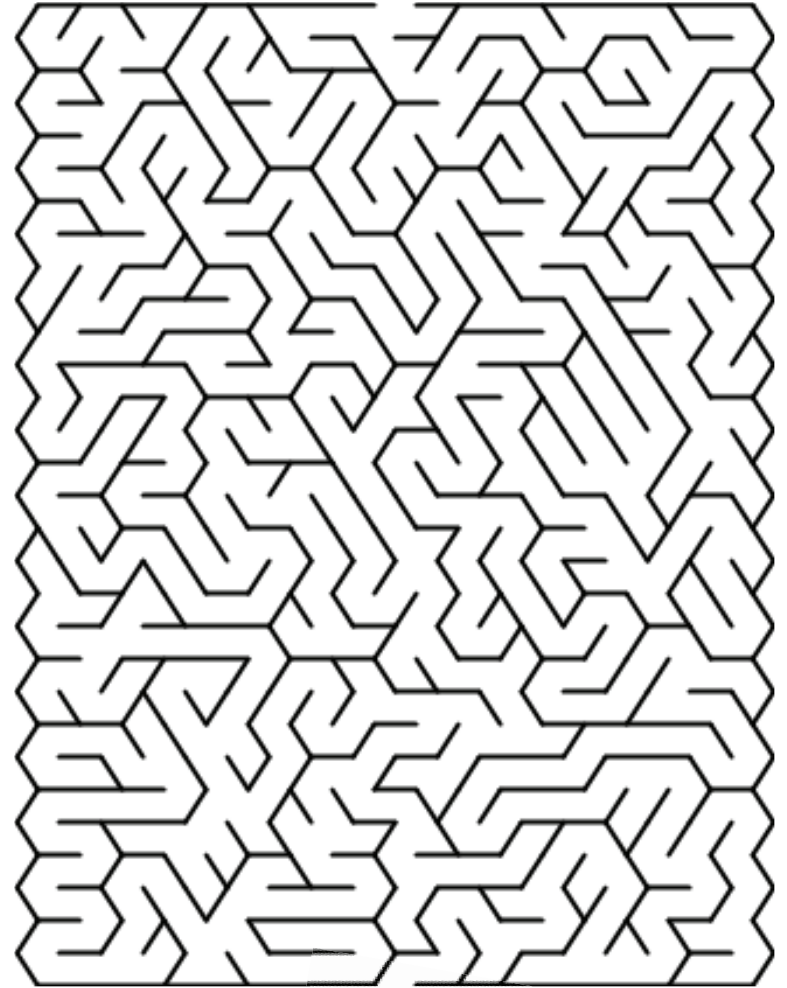
CREATIVITEIT

WEEK VAN MENTAAL WELZIJN
UANTWERPEN.BE/MINDMATTERSWEEK

DOOLHOF

Help jij Tilyaco door het doolhof?

SUDOKUS

		1	2	5				
		4		8				
					7	3		
	4	6						1
1	8				9		6	5
			1					
	6	9	5	3				2
7	1	3				5		
2			4		6			

				4	
					6
4				3	1
2		1			
	6		5		

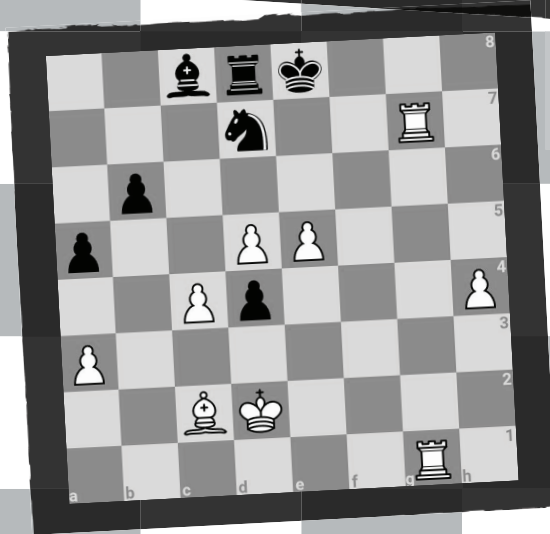

SCHAAKPUIZZELS

ZWART AAN ZET
MAT IN DRIE

WIT AAN ZET
MAT IN DRIE

Studentenschaakclub De Rode Loper zegt ons elke editie met doordachte schaakpuzzels. De regels zijn eenvoudig: er is slechts één winnende zet(ten-combinatie). Dat kan schaakmat zijn, maar ook materiaalwinst of net uit een dodelijke val ontsnappen.

oplossing schaakpuzzels

1. ... Ta8xTa1 2. Lb2xTa1 Dd5-e4 3. (...) De4-e1#
1. Tg7-g8+ Pd7-f8 2. Lc2-g6+ Ke8-d(e)7 3. Tg8-g7#

Bjorns Breinbrekers

Gegroet, beste lezers! Vergeet simpele sudoku's of hersendode doolhoven, want elke maand trakteer ik jullie op een portie intellectuele knotsierij waar zelfs de meest doorgewinterde blokker van gaat zweten. Pak je pen en bewijs dat al die universiteitsuren toch ergens goed voor zijn!

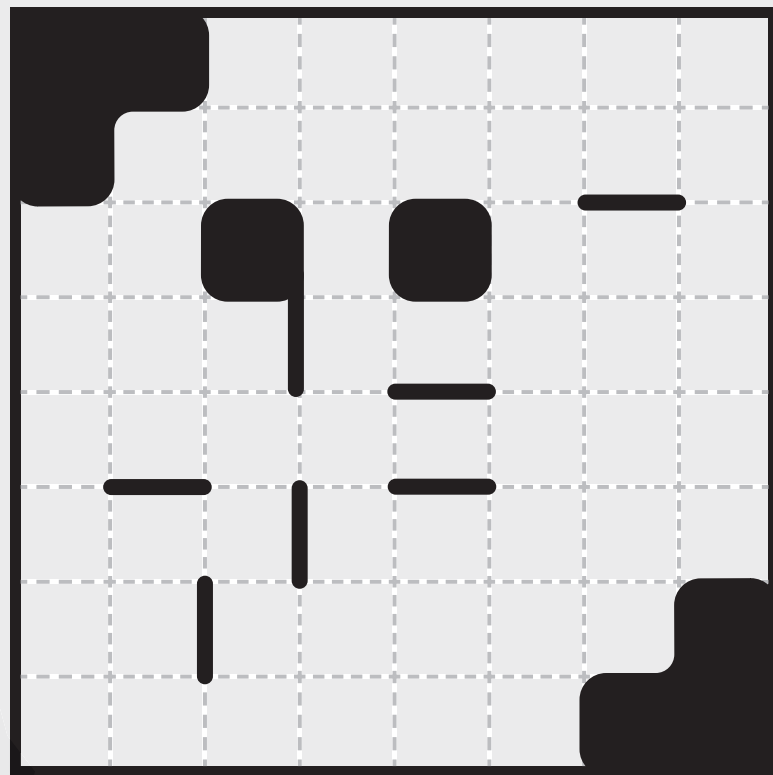
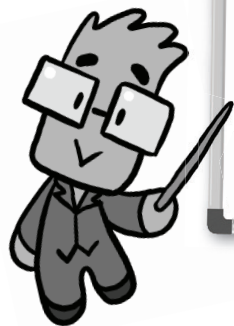
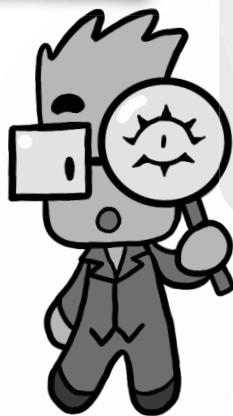
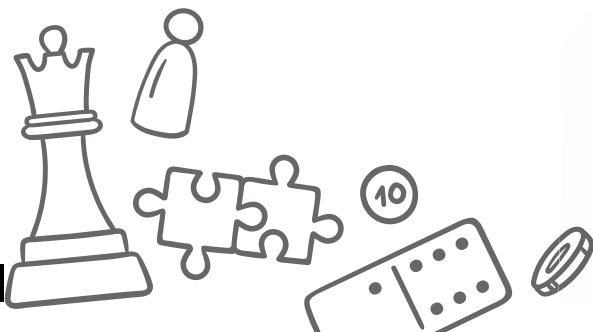
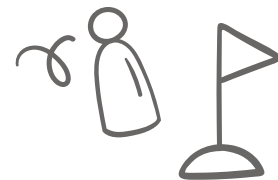
Deze editie op de agenda: **rivierpuzzel**

Het doel van een rivierpuzzel is om één doorlopende lus (een rivier!) te tekenen die door elke lege cel stroomt. De lus kan bochten maken, maar mag nooit gaten vertonen of zichzelf of de wanden kruisen.

Er is maar één juiste oplossing mogelijk!

Veel succes!

 Silke Ramaekers

WANNEER IEMAND OP MIJN AULAPLEK ZIT

MY PRECIOUS

imgflip.com

UANTWERPEN

NIEUWE FEESTZAAL

**GROENENBORGENAARS
DIE HUN GEBOUW
ZIEN AFBROKKELLEN**

imgflip.com

MEMES

GEMIDDELDE WORDCLOUD IN DE LES

Wat verwacht je van dit vak?

makkelijk hoba
tung tung tung sahur
interessant
skibidi
moeilijk 67
yo mama
veel studeren
veel wiskunde
676767!

imgflip.com

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet op komen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet dwars alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdrot en te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappige verhalen achter schuilgaan. Deze editie buigen we ons over 'alibi'.

Amerikaans staatsman Benjamin Franklin zei ooit: *"In this world nothing can be said to be certain, except death and taxes."* Wijze woorden, moet ik toegeven. Maar toch ontbreekt er volgens mij iets. Laten we het eens opnieuw proberen. De dood, belastingen en kinderen die leeftijdslabels aan hun laars lappen. Lijkt er al meer op. Als dit het onderwerp van een rechtszaak was, dan waren we allemaal honderd procent schuldig. Want, of het nu gaat om het bekijken van R-rated films, een potje GTA op de PlayStation van je veel oudere neef of zelfs trashy reality-tv: allemaal consumeerden we content die volgens mediaregulatoren niet voor onze onschuldige oogjes bestemd was. Het is niet voor niets dat het concept van *'raised by the internet'* populair is bij onze chronisch online generatiegenoten. Het wijst erop dat ouders niet altijd vat hebben op wat hun nazaten uitspoken.

Als dit inderdaad een rechtszaak was, dan zou ik zelf ook niet ontsnappen aan het vonnis. Maar toch heeft het zijn voordelen. Als kind had ik bijvoorbeeld een fascinatie voor detectiveverhalen. In het vijfde leerjaar las ik dan soms over van die gruwelijke tafereelen zonder er echt bij stil te staan. Gespleten hoofden en verkoalde lichamen terzijde, moet ik toegeven dat veel van de lingo is blijven plakken. Termen zoals 'plaats delict' of 'rigor mortis' vertoefden in mijn veel te jonge hoofd zonder echte reden. Maar de term die mij het meeste is bijgebleven uit die eerste aanraking met het genre? 'Alibi'. Maar wat is dat nu voor een beest?

Een alibi is in essentie een bewijs dat iemand niet aanwezig was op een plaats van een misdrijf. Stel: je zit om 16u in de les Toegepaste Statistiek wanneer op dat exacte tijdstip een gemaskerde overvaller het horloge van je ex steelt op de Meir. Word jij verdacht van de diefstal, dan kan je bewijzen dat je op dat moment ergens in een aula zat en dus niet op de Meir kon zijn. Je hebt dus een alibi. Volgens onze vrienden van Merriam-Webster komt de term van het Latijnse *'alibi'*, wat 'elders' betekent. Gaandeweg de 18e eeuw vond de term haar plaats in de juridische wereld.

Het woord bleef zodanig plakken dat ik het in het vierde middelbaar gebruikte voor een presentatie bij Nederlands. Mijn klasgenoten moesten erom lachen en alibi werd al snel een *inside joke*. Zij hadden de visie toen niet maar hopelijk kan jij er WEL wat mee.

 Glodi Makolo

door de vroege ochtenddauw
met voorzichtige stappen
in het korte gras
nog een laatste keer gemaaid
nu de kastanjes vallen
loopt hij met opgezette vacht
en zijn staart overeind
wanneer wij wakker worden
en binnen de eerste geluidjes maken
wacht hij aan het raam
raakt het glas met zijn neus
en laat daar een afdruk voor later
terwijl wij naar beneden sluipen
voorzichtig door de laatste stilte
dan openen we het raam
nat langs onze vingers
glipt hij door de opening
en duwt zijn kop
tegen onze handen, met zijn zachte vacht
voor hij springt en sierlijk landt
en naar de etensbak verdwijnt

OOK DAT NOG ...

KUL OPENT CAMPUS IN SPORHAL VAN UANTWERPEN

ZUHAL DEMIR GENOMINEERD VOOR EEN EMMY NA
UITSPRAAK "IK GEEF OM STUDENTEN"

GOBELIJNTJE VOOR BESTE PROFESSOR GAAT NAAR PROF. PEETERS.
GOBELIJNTJE VOOR SLECHTSTE PROFESSOR GAAT NAAR PROF. STUDENTENBEPOTELAAR

NON-CONFORMIST SPELT 19 MAANDVERBANDEN EN 33 TAMPONS DOOR IN R-GEBOUW

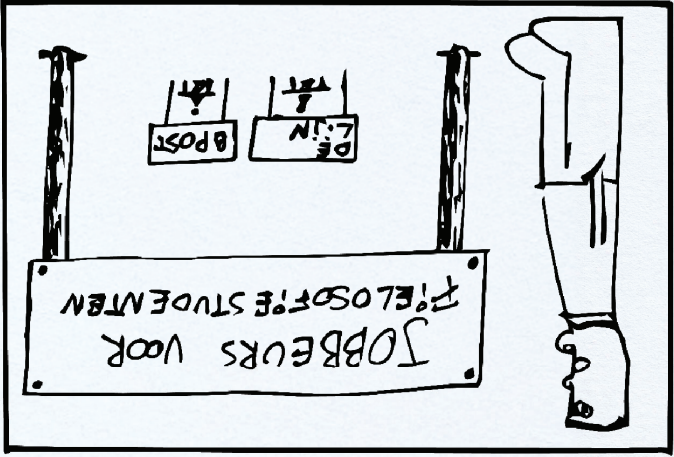
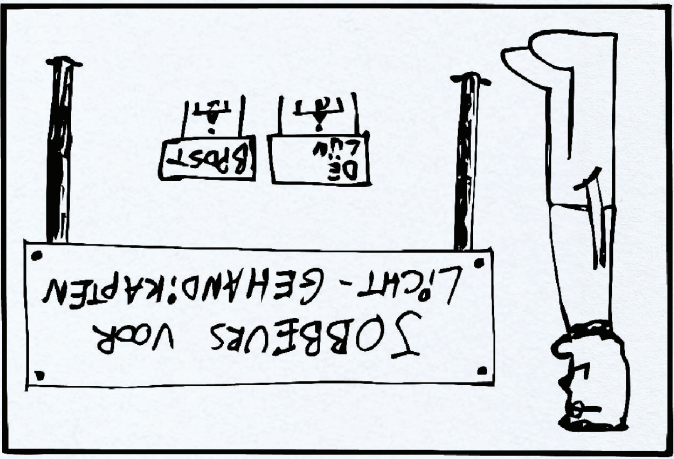

Q&A MET DE RECTOR-BINGOKAART

Hier is alvast je bingokaart voor de Q&A met de rector op 19 november 2026, 17u45 - Agora, Stadscampus.

"Kan de bib langer open-blijven?"	Rector geeft metafoor uit de biologie	"Wat is uw Lieve-LiNGskleUr?"	De helft van publiek is Unifac	Iemand 'belang-rijk' is net iets te zat op de receptie	Broodjes geraken niet op
"Nee, de examenroosters kunnen niet vroeger online."	Vraag over Gaza ontweken	De andere helft van publiek is Comac	Vraag over komida-prijzen ontweken	Iemand draagt een zeer kleurrijk pak	Problemen met de micros
					Veel te lang antwoord

Ervaren eerstejaarsstudent (21) zoekt leuke student (m/v). Ik ben een lief meisje met bruin (ondertussen lichtjes grijzend) haar. Ik studeer Geneeskunde, voorheen Geschiedenis (daarvoor Wiskunde, voorheen Informatica). Een keerijfe afspreken in de bib? (Ik ken ze ondertussen allemaal.) Ik heb soms wat keuzestress, maar misschien kies ik wel voor jou.

Kempense knaap (catechist) met klooke kaakbeenderen (die kuieren koestert. Kusjes bij kaarslicht op knusse koten? Op kaasboekjes knagen in de komida? Of ze liever katapultieren richting communistische kammeraden? Kletsen met een kopje koffie in het kattencafé? Kaarten bij Café Keulen? Klaar voor kaffaëske conversaties? Contacteer Karel Kerkhoven, kannibaal.

Student Wiskunde zoekt leuk vriendinnetje. Ik ben gepassioneerd door muziek (vooral die van Sabrina Carpenter). Ik ben helemaal niet kieskeurig maar heb liefst iemand blond, liefst met blauwe ogen, die graag aan zelfverloochening doet en het getal pi tot vijftig cijfers na de komma kent. Word jij mijn 'Womanchild'?

OVERHEID VINDT DOELGROEP DIE NIET

GAAT KLAGEN OVER BTW-VERHOOGING

➤ **Zugang Derups**

De begrotingsgesprekken van de federale regering zijn eindelijk afgerond. Er is een begrotingsakkoord goedgekeurd dat dertig procent btw zal heffen op alles wat met onderwijs te maken heeft. Cursussen, koten, studiepunten en pinjes komen in het vizier. De regering hoopt het begrotingstekort te vullen door de student tot op de laatste cent uit te persen. **krom** vroeg minister van Begroting Vincent Van Peteghem om een reactie op de keuze voor onderwijs en studenten om het gat in de begroting voor de zoveelste keer dicht te maken. Zijn reactie: "Investeren in de toekomstige generatie is eigenlijk overhyped, dus daar geld halen was een logische keuze. We willen het geld graag bij de meest geprievilegieerden gaan halen. Onderwijs is al een luxeproduct, enkel betaalbaar voor zij die hooggeschoold zijn. Dan kan er heus wel een prijsverhoging bovenop om de exclusiviteit verder aan te wakkeren."

STRATEGISCH CAMPUSPLAN GELEKT

➤ **Mon der Zoeker**

Een exclusieve nota die **krom** kon inkijken toont wat de toekomstige plannen zijn voor de verschillende campussen tegen 2050.

Kort na de publicatiesavond deed een beleidsplan dat niet voor het grote publiek bedoeld was de ronde. De nota bevat uitgebreide plannen om op termijn ieder gebouw op de Stadscampus te verkopen en alle colleges in openlucht te laten doorgaan op het Sint-Jansplein. De aangegeven voordelen zouden lagere onderhoudskosten en besparingen op gas en elektriciteit zijn. Ook zou komida twee dagen kunnen sluiten aangezien studenten op woensdag en vrijdag tijdens hun les verse groenten en fruit zouden kunnen kopen op de markt. Verder stellen de plannen dat de polyvalente feestzaal op Campus Drie Eiken begin 2037 af zal zijn, een paar maanden voor op schema.

CAMPUS OPINIONS

Wat vinden studenten en niet-studenten van de btw-verhoging op onderwijs?

"Laat studenten hun eigen Al-crypto-pump-and-dumpzwenkel opstarten om rond te komen, net zoals ik"

Professor Informatica

"Laptops vallen daar niet onder, toch? Ik gebruik de mijne tijdens de les enkel voor niet-lesgerelateerde zaken."

Student Communicatiewetenschappen

"Terecht. Dat ze het geld maar gaan halen bij diegenen die heel misschien ooit veel geld gaan verdienen."

Politicus, PVDA

"Laten we eerst onderwijs belasten en daarna andere overbodige luxe goederen zoals elektriciteit."

Opinemaker, HLN

"We kunnen niet van slechte bedoelingen uitgaan. Geen enkele overheid vindt het leuk om extra inkomsten te hebben."

Student Politieke Wetenschappen

ONDERHOUD HOF VAN LIERE

Geachte rector

Onlangs grootstschalige besparingen op onderwijs bestiste de overheid dat Uantwerpen 175.000 euro krijgt voor renovatiewerken aan het Hof van Liere (dat is geen satire, n.v.d.r.). De krommedactie heeft eens samengezeten en ik, Blanche, heb groene handjes (behalve wanneer ze *Rich Black* zijn van krommen uit te delen aan de Agora). Wat denkt u? 150.000 euro voor ons, en dan schiet er nog 25.000 euro over voor een *chachi* onderzoeksprojectje over *bioom-micro's* of iets anders epic. Laat maar iets weten.

Beste lezer, deze *krom* hebben we weer van alles klaarsaant: liefdeszoeker-tjes, tips voor frequente plassers en de introductie van de *kromic*.

Enjoy,

Blanche Blouwt

Over krom

krom is het betere Antwerpse studentenblad en het morele kompas voor meer dan 480.000 Uantwerpen-studenten. Aan het hoofd van *krom* staat onze hoofdredacteur, Blanche Blanco, tevens de spirituele leider van het *kromperium*.

Redactie

hoofdredacteur	Blanche Blanco	PR	Kaat Ching
katern opinie	Beth Weter	expert bevragingen	Ann Keite
katern studentenleven	Cliff Hanger	katern onderwijs	Zugang Derups
factchecker	Nick Correct	relatetherapeut	Polly Amorle
spellingchecker	Kenny Schreive	drukkerij	Hyena

TIPS VOOR FREQUENTE PLASSERS, DOOR JANANONIEM

Frequent Plassyndroom (FPS) is een onzichtbare aandoening die velen in onze samenleving treft. Je vindt hen in aula's, in de komida en nog vaker op het toilet. FPS raakt niet alleen de *gesyndromeerden* zelf, maar ook hun familie en vrienden, die vaak wachtend achterblijven op café terwijl de plasser haar behoeften bevredeigt op het toilet.

Bovendien is dit een moeilijke periode voor frequente plassers: er komen binnenkort een heleboel TD's, halloeweefeesjes en – de laatste voor frequente plassers – cantussen aan. *krom* sprak met een frequente plasser die bereid was om (anoniem) de beste plastips te geven*. We waarschuwen u wel voor haar frapante taalgebruik.

1. De ultieme winnaar blijft een klassieker: gewoon buiten plassen. Tegen een boom, een bloembak of, zoals ik in mijn LVS-era heb geleerd, tegen een politiecombi. Niet getreurd als je *vagina-shy* bent, want dan vind je hieronder je beste opties.
2. Ga vroeg. Begin om 22 uur. Of nog beter: vertrek meteen na je avondeten. Hoe vroeger op de avond, hoe properder de toiletten. En tegen dat de vloeren in de wc's beginnen te plakken ben je zelf toch *potten-darm*.
3. Begin de avond met een Motilium. Zo ga je tenminste niet over je nek bij het zien van de toiletten.

6. *Last resort*: gewoon tegen de bari Terwijl je aan de bar een wijntje bijtankt, loos je de vorige lading gewoon terug naar waar die vandaag komt. Hoe efficiënt! (Rokje aanbevelen.)

* Voor vrouwen. Voor mannen is de oplossing altijd 'tegen een boom'; ☐

HET BETERE STUDENTENBLAD VAN UANTWERPEN

Krom

DWARS IN HANDEN GEDUWD
VAN ONSCHULDIGE STUDENT
AAN AGORA

HANDBOEK BLIKT
"ZWARE SCAM"

UANTWERPEN OVERWEEGT,
NA DE VS EN IRAN, PUBLIEKE
DELIBERATIES VOOR ALLER-
SLECHTSTE STUDENTEN

NR. 7 | JAARGANG 2 | NOVEMBER 2025 | GRATIS | SATIRE

